

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

**FEN VE EDEBİYAT
FAKÜLTESİ**

**TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI
BÖLÜMÜ**

**2000
LEFKOŞA**

MEZUNİYET ÇALIŞMASI

HER YÖNÜ İLE SİLİVRİ

HAZIRLAYAN
M. MELİS İSKENDEROĞLU
960777
IV-B

MEZUNİYET ÇALIŞMASI
DANIŞMANI
DOÇ. DR. BÜLENT YORULMAZ

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	1
GİRİŞ	2-4
I.SİLİVRİ’NİN TARİH VE COĞRAFYASI	5
1-Tarihi	6-10
a)Osmanlı Döneminden Günümüze Silivri	11-15
b)Silivri’deki Cami ve Kiliseler	16-20
c)Silivri Parası	21-25
2-Coğrafyası	26-27
a)Yüzey Şekilleri ve Bunların Yapısı	28-29
b)İklimi	30-31
c)Bitki Örtüsü	32-33
ç)Akarsuları	34-35
d)Mesken ve İşyerleri	36-37
II.SİLİVRİ’NİN KÜLTÜREL DEĞERLERİ	38
a)Halk Çeyizi (El Sanatları)	39-43
b)Halk Oyunları	44-51
c)Düğün Törenleri	52-55
ç)Halk İnançları	56-58
d)Mutfağı	59-65
e)Silivri Yoğurdu	66-68
f)Halk Hekimliği	69-70
g)Deyimleri, Atasözleri ve Manileri	71-76
III.SİLİVRİ ÜZERİNE YAZILANLAR VE SİLİVRİ İLE İLGİLİ ŞAHISLAR	77-82

Bibliyografya

83-84

Kaynak Kişiler

85-86

ÖNSÖZ

1985 yılında Silivri'ye geldiğim zaman burası sessiz, sakin bir ilçeydi. Zaman herşeyi değiştirdiği gibi Silivri'yi de değiştirdi. Bu çalışmada Silivri'nin tarihini ve bu değişimi anlatmaya çalışacağım.

Silivri'ye gelişimin ilk yıllarında, ilçenin tarihi ve Silivri adının nereden geldiğini bilene rastlamadım; herkes hayalindeki birşeyi anlatıyordu ve bunların gerçeğe ilgisi yoktu. Mezuniyet çalışmamın konusu yaşadığım yer ile ilgili olunca bunun üzerine Silivri'nin kendime bir görev saydım. Ne yazık ki Silivri üzerine Türkçe yazılmış bilgi ve belgeye pek rastlayamadım; bulduklarım da kısa ve yetersizdi. Daha çok Almanca, Fransızca, İngilizce ve Yunanca çeviri eserlerden yararlandım. Yabancıların Silivri'yi bizlerden daha çok araştırmış ve belgelemiş olmaları gerçeği benim bu yöndeki çalışmalarımı sürdürmemdeki en büyük etkenlerden biri oldu. Sayın Doç. Dr. Bülent Yorulmaz'ın çalışmalarına ışık tutan yardımlarını da şükranla anmayı bir borç bilirim.

Silivri'de yaşadığım on beş yıl içinde sağlayabildiğim belgelerden de yararlanarak bu tezi oluşturmaya çalıştım. Bulacağınız eksiklikleri amatör bir yazarın deneyimsizliği olarak kabul edeceğinizi umuyorum.

GİRİŞ

Silivri İlçesi İstanbul İlinin batı kesiminde, Çatalca Yarımadası'nın güney batısında yer alır. İlçe kuzey ve doğuda Çatalca ilçesine güney doğuda Büyükçekmece İlçesine güneyde Marmara Denizi'ne, batıda da Tekirdağ İli'ne komşudur. Bu sınırlar içinde kapladığı alan 778 km'dir.

İlçe toprakları Çatalca Yarımadası'nın doğuya ve güneye doğru gidildikçe alçanan aşının düzlüklerinden oluşur. Kuzey kesiminin Istranca Dağları'nın güney doğu uzantıları engebelenirilir. İlçenin en yüksek noktası Sazlıtepe'dir. Başlıca akarsular Marmara Denizi'ne dökülen Çanta ve Kola dereleridir. İlçenin Marmara Denizi kıyısının uzunluğu 36 km'dir.

İlçe topraklarında M.Ö 13. yy'da Trakların yaşadığı bilinir. M.Ö 7 yy'ın ilk yarısında Yunanistan'dan gelerek Marmara Denizi kıyısında bazı ticaret iskeleleri kuran Megaralılar bu topraklara da geldiler. MÖ 675'te bu kıyıdaki Selimbria'da bir Megara ticaret kolonisi vardı. Ama bu kıyı yerleşmesinin Megaralıların gelmesinden daha önce kurulmuş olduğu sanılmaktadır. Çünkü Selimbria sözcüğündeki "-bria" son eki, Trakça "kent" anlamına gelmektedir. İlçe topraklarından Selimbria kadar eski ya da onunla yaşıt başka bir yerleşmenin varlığı hakkında bilgi yoktur. Odris krallığı denetlediği alanlar arasında bulunan bu topraklar, Persler'in istilasına uğradıktan sonra Makedonyalıların ve Romalıların eline geçti. Tarakya, Avrupa ve Balkanlar ile arasında bir geçit oluşturduğundan bir çok kez kuzeyden gelen istilacı kavimler tarafından işgal edildi. Konstantinopolis' i batıdan gelen istilalara karşı korumak amacıyla İmparator I. Anastasios, Selimbria'nın batısından Karadeniz kıyısına kadar 60 km. boyunca uzanan bir sur yaptırdı. M.S 507-511 arasında inşa edilen ve . Anastasios Suru adıyla anılan bu yapının günümüzde küçük bir bölümü

ayaktadır. Selimbria'nın ve çevresindeki toprakların Osmanlıların eline geçmesi İstanbul'un fethinden sonraya rastlar.

Osmanlı döneminde İstanbul'un besin depolarından biri de Silivri idi. Yüksek miktarda tarım üretimi yapılan Silivri yöresinin irmiği ve unu ünlüydü. Silivri 'nin aranan ürünlerinden biri de şaraptı. Ünlü Silivri yoğurdunun ilk kez ne zaman ve kimler tarafından yapıldığı bilinmemektedir.

Silivri yöresi Osmanlı-Rus savaşı sırasında 1878'de Ruslar tarafından işgal edildi. Daha sonra II. Balkan Savaşı sırasında Bulgarların işgaline uğrayan bu topraklar Sevr Antlaşması'na göre Yunanistan'a bırakıldı. Mudanya Mütarekesi'nin imzalanmasından sonra Silivri'yi boşaltan Yunanlıların yerine kısa bir süre için İtalyan'lar aldı. Silivri yöresi 1 Kasım 1922'de TBMM'nin denetimindeki topraklara katıldı.

Silivri Kazası, 19. yy başlarında Vize Liva'sına bağlıydı. Bir süre yönetim değişikliklerine uğrayan Silivri Kazası 1977'de bağımsız Çatalca Sancağı'na bağlandı. 1924'te bütün sancaklar vilayet yapıldı ve Silivri, Çatalca ve Vilayeti'nin kazalarından biri oldu. 1926 Çatalca kaza yapılarak İstanbul'a bağlandı. Böylece Silivri'de İstanbul Vilayeti'nin bir kazası haline geldi.

Son yıllarda Anadolu'nun çeşitli yörelerinden gelenlerin de yerleştiği Silivri İlçesi'nin nüfus gelişiminde oldukça dengeli bir artış göze çarpar. Son iki nüfus sayımı arasında yıllık ortalama nüfus artış hızının yüzde sekize ulaşması önemli bir gelişmedir.

Eskiden bitkisel üretim ve hayvancılığın egemen olduğu Silivri İlçesi'nin ekonomik yapısı 1950'den sonra önemli değişikliklere uğradı. Önceki yıllardan İlçe de mandıracılık ve kerestecilikten başka herhangi bir sanayi etkinliğine rastlanmazdı.

Ayçiçeği üretiminin yaygınlaşması ve tarımda modern yöntemlerin kullanılması verimin artması ve tarımsal sanayinin kurulmasına yol açtı. Günümüzde en çok tahıl, şeker pancarı, üzüm, ayçiçeği, soğan, patates ve elma üretimi yapılır. İlçede kurulan seralarda önemli miktarda çiçek de yetiştirilir. Son yıllarda bazı çiftliklerde damızlık hayvan yetiştiriciliği ve süt inekçiliği yapılmaktadır. Eskiden kıyı halkının bir bölümü balıkcılıktan geçinirdi. Aşırı avlanma ve kirlilik nedeniyle eski önemini yitirmekle birlikte hala İlçe kıyılarında balıkcılık yapılır. Silivri İlçesi'nde bir çok sanayi tesisi vardır. Bunlardan başlıcaları bitkisel yağ, süt ürünleri, un ve yem fabrikalarıdır. İlçe kıyıları yazın tatil yapmak için gelen İstanbullularla dolar. Bu kıyıda bir çok tarım alanı otel, motel, tatil sitesi ve konutlarla kaplanmış durumdadır. İlçe merkezinde yaşayanlarda çalışanların istihdam dağılımına göz atıldığında sanai ve hizmet sektörlerinin ilk sırada yer aldığı görülür.

Silivri İlçe merkezinde on iki ve daha yukarı yaştaki nüfus 20,009'dur. Bunun yüzde 48,1'i iktisaden faaldir. Bunun dışındaki nüfusun yüzde 33,8'i ev kadınları, yüzde 11,7 öğrenciler yüzde 4'de emeklilerdir.

Avrupa ülkelerine ve Trakya'daki bazı önemli merkezleri İstanbul'a bağlayan demir ve karayolları İlçe topraklarından geçer. Eski köy ve Kapıkule sınır kapılarından gelen demiryolu hattının Çerkezköy'den sonra geçtiği merkezlerden biri de Sinekli'dir. Çorlu'dan gelen D-100 Karayolu ile Tekirdağ'dan D-100 Karayolu Silivri Kentinin güney batısındaki Kınalı'da kesişir. TEM de denenen O-3 Otoyolu İçemerkezinin kuzeyinden geçer bu otoyol, Kınalı'da ve Silivri'nin hemen doğusunda iki ayrı yolla D-100 karayolu'na bağlanır.

I- SİLİVRİ'NİN TARİHİ VE COĞRAFYASI

1. Tarihi

Şehrin adı antik kaynaklar ve yazıtlarda bazen İyon lehçesiyle Selübria, Selümbria, Selübrie, bazen de Dor lehçesiyle Sahumbria şeklinde yazılmaktadır. Bu ad Strabon'un şehrin mitolojik kurucusunun adı olarak bildirdiği Selüs ismi ile Trak dilinde şehir anlamı taşıyan "Bria" sözcüğünün birleşiminden ortaya çıkan "Selüs'ün şehrin"den gelmektedir. Marmara Denizi'nin kuzey kıyısındaki Selimbria'nın MÖ: 7.yy'ın ilk yarısında Megara tarafından Bizantion'dan önce kurulan bir koloni olduğu bilinmektedir. Ancak Megara'lıların gelişinden çok önce burada bir Trak yerleşmesi olduğu şehrin adında görülen Trak unsurlarından anlaşılmaktadır.

Selimbria, İyonya isyanından sonra MÖ 493'te Trakya kıyısındaki diğer şehirler gibi Persler tarafından işgal edildi. MÖ 409'da Alkibiades şehri işgal etti ve Selimbria, Atina ile müttefiklik anlaşması yapmak zorunda kaldı. Atina'da bu anlaşma karşılığında Selimbria'ya özerklik statüsü tanındı.

Peloponnes savaşının bitiminden sonra MÖ 403'te Selimbria doğu komşusu Bizantion'dan sürülen Klearkos'un eline düştü. Kısa bir süre sonra Ksenophonun komutasında Trakya'ya gelen Yunan paralı askerlerinin şehrin yakınlarında konaklaması üzerine kent zor günler yaşadı.

MÖ 377'de Selimbria ikinci Attika-Delos deniz birliğinin üyesi oldu. Yirmi yıl sonra 357'de bu birlikten Bizantion ile birlikte ayrıldı. Bu iki şehir aralarında müttefiklik antlaşması yaptılar.

MÖ 2. yy'ın ortalarına kadar şehir devleti statüsünü koruduğu biline Selimbria daha sonra doğusundaki komşusu Perinthios'un güçlenmesiyle gitgide önemini yitirmiş ve Roma İmparatorluğu döneminde bir köy durumuna düşmüştür. yoksa Perinthos'un mu arazisinde kaldığı kesin olarak bilinmemektedir. Ancak

çeşitli veriler göz önüne alındığında, Selimbria'nın Roma İmparatorluğu dönemi boyunca Bizantion'un değil , Trakya eyaletlerinin başkenti olan ve Selebria'nın yaklaşık 40 Km. Kadar batısında bulunan Perinthos'un arazisinde varsayımı geçerlilik kazanmaktadır.

Selimbria ancak Bizantion'un Konstantinopolis adıyla başkent olmasından sonra yeniden önem kazanmaya başlamış ve İmparator Arkadios'un karısı Eudoksia'ya izafeten 4. yy'ın sonlarında Eudoksiu Polis adını aldıktan sonra parlak bir devir yaşamış ve giderek büyüyen bir yerleşme konumuna gelmiştir. Ancak Eudoksia'nın ölümünden sonra bu ismin kullanılmasından vazgeçildiği 6. yy'ın yazarlarının ondan bahsederken antik devirdeki adı Selebria'yı kullanmalarından anlaşılmaktadır. Bu durum İstanbul'un 1. Theodosius dönemi kara sularında daha önce Püle tes Peges (Pınar Kapı) olarak adlandırılan kapının adının , Selebria'ya, yönelen yolun şehirden çıkışı olması nedeniyle Silivri Kapısı (Püle tes Selübricas) olarak değiştirilmesi sebebiyle de belgelenmektedir. Selimbria'ya, ortaçağın son dönemlerine kadar başkente yakınlığı dolayısıyla önemli tarihi olaylarla bağlantılı olarak değinilmektedir. Haçlı seferleri sırasında Selimbria, Godfreoi de Bouillon komutasındaki birlikler tarafından yağma edilmiş, 1204 'te Latinlerin eline geçmiştir.

Bizans İmparatorlarından İonnes Kantakuzenos'un kızı prenses Theodora 1345'te Selimbria'da Sultan Orhan'la evlenmiştir. 15. yy'ın tarihçilerinden M: Dukas'ın bildirdiğine göre, Selimbria İstanbul'un fethi öncesinde Osmanlı ordu birliklerine karşı direnmiş, ancak fetihden kısa bir süre sonra teslim olmak zorunda kalmıştır. Evliya Çelebi ayrıca Silivri 'nin 1. Murat (1361- 1389) tarafından fethedildiğini ancak 1. Murat'ın öldürülmesinden sonra tekrar bizanslıların eline geçtiğini yazmaktadır. . Evliya Çelebi ayrıca Silivri 'nin ikinci kez 1. Beyazıd (

Yıldırım) zamanında (1389-1402) fethedildiğini ancak onun Timur'un eline düşmesinden sonra kentin bir kez daha bizanslıların eline geçtiğini belirtmektedir.

Selimbria'nın antik dönemini belgeleyebilecek mimari anıtlardan herhangi bir günümüze ulaşmamıştır. Hellenislik ve Roma dönemlerine ait kültür belgeleri, zaman zaman Silivri'nin içinde ve çevre köylerde bulunan genellikle cenaze ziyafeti sahnesi kabartmalı mezar stelleri, yazıtlar, ile sikkelerdir. Günümüze büyük bir kısmı kaybolmuş olan bu eserleri , Silivri'de yaşayan Stanulis adlı bir rum evinde toplamış ve böylece bunlar 19. yy'da ve 20. yy'ın başlarında Silivri'ye gelen bilim adamları tarafından görülerek yayınlara geçirilebilmiştir.

Bizans dönemi surlarının ise bu gün sadece batıya bakan kısmının çok azı görülebilmektedir. J: Von Hammer, Selimbria surlarını 1509'daki depremde çok büyük ölçüde tahrip olduğunu yazmaktadır.

Selimbria surları hakkındaki en ayrıntılı incelemeyi yapan Feridun Dirimtekin kalenin batı kenarının 350 m ve doğu kenarının da 310 m uzunluğunda olduğundan bahsetmekte ve şehrin başlıca kapılarının kuzeyde bulunduğunu belirtmektedir. Bu kapılar kuzey surlarının batı köşesindeki Çarşı kapısı, Surların ortasındaki Orta Kapı ve surların doğu ucu civarındaki Kır Kapısı olarak adlandırılmaktadır.

Drakos tarafında 1982'de yayımlanan Silivri tarihinde şehir için de İoannes Prodomos, Spiridon, Demetrios, Panteleymon, Theodosia ve Havariler kiliselerinin bulunduğu bahsedilmektedir. Bunlardan Osmanlı döneminde Fatih Camii'ne dönüştürülmüş olanının Aleksikos Apokaukos isimli şahıs tarafından vakfedilmiş olan İoannes Prodromos Kilisesi ile özdeş olduğuna dair bugün araştırmacılar arasında görüş birliği vardır. 14 yy'ın ilk yarısına tarihlenen bu kilisenin bugün

sadece sanrıcı kalmıştır. Bugün hiçbir izi kalmamış olan Spiridon Kilisesi ise Silivri'nin en yüksek yerinde Marmara Denizi kıyısındaki parkın olduğu bölgede lokalize edilmekte olup 12. yy'a tarihlenmektedir.

a-) Osmanlı Döneminden Günümüze Silivri

Silivri yöresi doğal bir limanı oluşu ve önemli ticaret yollarının üzerinde bulunması nedeniyle her dönemde önemini korumuştur. Kent dik ve sarp bir tepe üzerinde kurulmuş ve böylece bugünkü Fatih Mahallesi oluşmuştur. Kentin kalesi üç duvarlıdır. Batı duvarı 370 m, doğu duvarı 310 m, üç kapının bulunduğu kuzey duvarı 350 m uzunlukta idi. Marmara'ya bakan dik yamaca buradan kente ulaşılmasının olanaksızlığı nedeniyle sur yapılmamıştır. Bizanslılar bu biçimdeki üç duvarlı kalelere "torba kale" adını vermişlerdi. Kale içindeki halkın zamanla surun dışına taşması Silivri yerleşmesinin bugünkü durumunu almasını sağlamıştır. Kentin ilkçağ sularında hiç iz kalmamış, ortaçağ kale duvarlarının ise batıda çok az bir bölümü günümüze ulaşabilmiştir.

Silivri, Türkler tarafından alınıncaya kadar bir bizans kenti olarak varlığını sürdürdü. Bizans İmparatorluğu'nun sonlarına doğru Selimbria hanedan üyelerine "despotluk" olarak ayrılan mevkilerden biriydi. İstanbul'un alınmasından yirmi gün kadar sonra kent, anahtarını Dayı Karaca Bey adlı Osmanlı komutanına teslim etti.

Silivri, Osmanlı-Rus Savaşı sırasında İstanbul kapılarına dayanan Ruslar tarafından

(1878) Balkan Savaşı'nda da dokuz ay süreyle Bulgarlarca işgal edildi. Sevr Antlaşmasına göre 20 Temmuz 1920'de Yunanlılara bırakıldı. İki yıl üç ay süren Yunan işgalinden sonra sekiz günlük bir İtalyan işgalinin ardından 1 Kasım 1922'de özgürlüğüne kavuştu.

Silivri'nin Fatih Ali Bey ve Piri Mehmet Paşa adlı üç mahallesi vardır.. Fatih mahallesi Silivri surları içinde olup kalenin sur içi alanı 120.00 m dir.

Silivri İstanbul'a E-5 (D-100) Karayolu ve TEM ile bağlantısı vardır. 1940'lı yıllarda Denizcilik işletmelerine bağlı vapurlar da İstanbul- Silivri seferleri yaparlardı,

karayolu taşımacılığı kadar ekonomik olmadığı için bundan vazgeçildi.

1950’li yıllara kadar Silivri’nin başlıca geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktı.

Daha sonra yavaş yavaş turizm ve sanayiye yönelme görüldü. Maraların azalması hayvancılığın, tarlaların yerine yapılan sitelerin, yazlık evlerin ve çiftlik evlerinin giderek çoğalması tarımın olumsuz yönde etkilenmesine neden oldu. son yıllarda yirmiden fazla fabrika ve atölye ile beş yıldızlı bir otel ve uluslararası standarttaki golf tesisinin açılmış olması, Silivri’nin eleceğini sanayi ve turizmde gördüğünü kanıtlamaktadır.

Silivri’de yerli halka hemen hemen hiç rastlanmaz, yalnız bazı köylerde “Gacal” denilen yerliler az da olsa bulunmaktadır. Bunların kökeni, Orhan Gazi’nin oğullarının Trakya topraklarına gelip bazı köy ve kaleleri aldıkça buraları elde tutabilmek için Anadolu’dan getirip yerleştikleri Türklerdir. Bunlar Bursa civarı Kastamanu Konya ve Aydın’dan getirilmişlerdi. İlçenin bu birkaç aile dışında kalan halkı “93 Muhaciri” dir. 1877-1878 Osmanlı- Rus Savaşı sonunda işgale uğrayan yurlarını terk eden bu muahacirler, Silivri’nin bugün “Gacallar” dışındaki en eski halkıdır. Daha sonra 1924’te kimübadele (değişim) sonucu kente Yunanistan’dan gelenler olmuştur. Bunların Yunanca konuşan konuşanlarına “patriyot” Türkçe konuşanlarınsa Silivri’de “Yörük” adı verilmiştir. Mübadele Yunanistan’dan bunula birlikte Arnavut ve Makedon olan müslümlar da gelmiştir. Daha sonraki yıllarda zaman zaman Romanya ve Bulgaristan’dan gelenlerin bir bölümü de Silivri’ye yerleşmiştir. Bunların sonuncuları Mayıs 1989’da gelenlerdir. Silivri halkının diğer bir bölümü Orta ve Doğu Karadeniz’den, Doğu Anadoludan ve Güney Anadoludan gelip yerleşen yurttaşlardır. Silivri’nin (merkezin) 1914’de sekiz bin olan nüfusu, birinci Dünya Savaşı, Kurtuluş Savaşı ve Mubadele sonucu 1925’te beş

bine düşmüştür.

Silivri'nin kendine özgü bir forklörü yoktur. Kente değişik yerlerden gelenler, geldikleri yerlerin forklerini burada da sürdürmektedirler.

Silivri'de tarihsel kalıntılar az sayıdadır. Antik çağı belgeleyebilecek mimari anıtlar acımasız tahribe uğrayıp günümüze ulaşamamış kabartmalı mezarstelleri yazıtlar ve sikkeler gibi antik kültür belgeleride çoğunlukla yurtdışına kaçırılmıştır. Bugüne gelebilen tarihi anıtlar İmparator I. Anastasios'un 507-512 arasında yaptırdığı ve Karadeniz'den Silivri'nin batısında Marmara'ya uzanan ünlü Anastasios Suru'nun ilçenin kuzeyindeki bazı küçük parçaları bugün Fatih Mahallesi'ni çevreleyen eski Selimbria surlarının bir kaç bölümünü Fatih Mahallesi'nde Aleksios Apokaukos'un 14 yy'ın ilk yarısında yaptırdığı kilisenin günümüze gelebilen sarnıcı (Fatih Camii altında 50x10 m boyutunda) kent surları dışında Piri Mehmet Paşa'nın 1530-1531 yıllarında yaptırdığı camii, Mimar Sinan'ın eseri olan 33 gözlü uzun köprüdür.

Silivri'nin en meşhur ürünü Silivri yoğurdudur. İlki 1962'de düzenlenen Silivri yoğurt festivali, son yıllarda kültür ve sanat etkinlikleri ile geniştilerilerek sürdürölmektedir. Ayrıca festivale uluslararası boyut kazandırılması planlanmaktadır.

Belediyenin 1990 yılında kurduğı kültür evi, halk oyunları, müzik, edebiyat, tiyatro, satranç ve benzeri çok yönlü etkinlikler göstermektedir.

Silivri'de kırk elli yılda bir sel felaketi görülür. Özellikle Temmuz ayı içerisinde, ortalık günlük güneşlikken birden yağmur boşanır. Seller ortada ne varsa sürükler. 12. yy'ın ortalarında, II. Haçlı Seferinde kral III. Konrad komutasındaki Alman ordusu kentin 4 Km batısındaki Çamurludere mevkiinde konaklamış, ansızın

yağan yağmur sonucu bir çok asker ve mühimmatı sellerle denize sürüklenmiştir.

Silivri'nin tanığı olduğu bir diğer tarihi olay da Sultan Orhan'ın 1346'da Bizans İmparatorlarından İoannes Kantakuzenos'un kızı Theodora ile evlenmesidir.

O zamanlar Bizans dışına gelin gidecek prenseslerin düğünleri Silivri'de yapılırdı.

Eskiden başkentin sayfiyesi olan Silivri, günümüzde de kıyılarındaki dinlence alanlarıyla İstanbul'luların ilgisini görmektedir. Kıyı şeridindeki birçok tatil sitesi, otel, motel, ve yazlık konutlar iç kesimdeki çiftlik evleri sayesinde yazın nüfusu bir kaç kat artan Silivri'de , yazın ticaret de canlanarak esnafın yüzünü güldürür.

b-Silivri'deki Cami ve Kiliseler

Silivri'deki eski Rum –Ortodoks kiliselerinin adları çeşitli kaynaklarca veriliyorsa da günümüzde bunlardan hiç bir iz kalmadığı için yerlerini saptamak güçtür. Bugünkü Fatih Camisinden önceki aynı adlı caminin eski bir kilise olduğu kesin olarak bilinmektedir. Bunun dışında, eskiden önemli kiliselerin bulunduğu iki yer vardır. Bunlardan biri, şimdiki Kale Parkı, ikincisi Turgut Reis İlkokulu karşısında Bülent Şahin'lerin yaptırdığı Çınar Apartmanı ve arkasındaki arsanın olduğu yerdir.

Silivri'yi 1675 'te gören Jean Covet, burada bir zamanlar 22 Rum kilisesi olduğunu ve bunların 14 tane kaldığını belirtiyor. Covet, ziyaret ettiği Metropolitlik Kilisesi'nin Meryem Ana'ya atfedildiğini söylemektedir. Burada bulunan bir Meryemana ikonasından ve Azize Kseyni'nin (İkseni) muhafaza edilen kemiklerinden söz ediyor. Covet, ayrıca gördüğü başka bir kilisenin Aya Yorgi adını taşıdığını ve en eski kilise olduğunu söylemektedir. Burada bir ayazma (kutsal su) ile ilgili bir yazıt dikkati çekiyor.

Grek Ansiklopedisi'nin 21. cildinin 711. sayfasında "Selymbria" (Silivri) maddesinde Rum kiliseleriyle ilgili şu bilgiler vardır: "Buranın Rum sakinlerinin. üç kilisesi bulunuyordu. Birincisi Metropolitan Kilisesi'ydi ve bu, Meryem Ana'nın doğumu adına yaptırılmıştı. Burada mucizevi bir ikon, Aziz Agathonikos'un başı ve Azize Kseyni'nin kemikleri muhafaza ediliyordu. (Azize Agathonikos 290 yılında Silivri'de ölmüştü.) İkinci kilise Aziz Spiridon Kilisesi'dir ve Bizans sanatının kaliteli bir örneğidir. Üçüncü kilise ise "Paraporti" denilen yerde, Meryem Ana'nın ölümü yani Kinisis (Koimesis) denilen olaya ithafen inşa edilmiştir.

Feridun Dirimtekin, 1965'te yayınlanan Ayasofya Yıllığı, No.6'da Silivri kiliselerinden şöyle söz ediyor: "Silivri'de vaktiyle Metropolitlik Kilisesi Ayos Sotris

Kilisesi'ydi, Bizans tekniğiyle yapılmıştır. Ayrıca Paraporta'daki Kinisis Kilisesi de mevcuttu. Eski kaynaklara göre Silivri'de bir Metropolitlik Kilisesi ve birde Meryem'in doğum Kilisesi vardır ve burada Silivriani Panagia isimli mucize yaratan bir ikon vardı.”

Dirimtekin, “Silivri'deki Bizans Kalesi'ni anlattığı bu çalışmasının bir başka yerinde, Kale'nin doğu cephesindeki sularında bir paraporta (yankapı) olması olasılığından söz ediyor ve şöyle bir açıklama getiriyor: “Çünkü bu kısım suların gerisindeki mahalle Paraporta mahallesidir. Gerisinde de kilisesi bulunmakta idi. Bu kilisenin bulunduğu yer parka dönüştürülmüştür. (Kale Parkı) Gerisinde bulunan eklentileri olması gereken binalardır. “

Görüldüğü gibi, Grek Ansiklopedisi , Metropolitik Kilisesi'nin Meryemana'nın doğumuna adandığını ileri sürerken, Dirimtekin, Metropolitik Kilisesi dışında bir de Meryem'in Doğum Kilisesinin varlığından söz ediyor. Metropolitik Kilisesi'nin adını da Ayos (Hagios) Sotiris olarak tanımlıyor. Bu açıklamalardan çıkan sonuca gelince: zaman içinde birden fazla kilise Metropolitik merkezi olarak işlev görmüş olabilir.(Dirimtekin aynı çalışmasında, Fatih Camisi'ne çevrilen eski kilisenin Fatih zamanında şehrin alındığında Metropolitik Kilisesi olduğunu da söylüyor. Adının da Rumlar arasındaki eski rivayetlere dayanarak Ayasofya olduğunu da ekliyor.) Bu kiliselerin yerini bu gün kesin olarak göstermek olanaklı değilse de , Fatih (Kale) Parkı içinde bunlardan birinin (Belki de birden fazlasının) bulunduğunu varsayabiliriz. Bu gün Kale Parkı'nda kiliseden hiç bir ize rastlanmaz. Kilisenin olduğu kabul edilen yerde bulunan, üzeri kapalı olarak yerin altına inen bir bölüm kimilerince bir dehliz başlangıcı olarak görülür. Böyle bir dehlizin istila ve kuşatma sırasında kaçabilmek

içn ileride, güneydoğu Boşnakbahçe sırtlarına açıldığı, bazılarına göre de Murat Çeşme'ye (Murat Suyu) kadar uzandığı söylenir.Burasını bir dehliz başlangıcı olmadığı, bir ayazma' nın (Kutsal su) kaynak üzeri örtülmüş yeri olduğu da ileri sürülmektedir.

Semavi Eyice, “Trakya’da Bizans Devrine Ait Eserler” adlı incelemesinde (TTK, Ankara 1969, S. 354-55) Silivri’deki bir Hagios Spiridon Kilisesi’nden söz ediyor : “Bu günkü Silivri’de esas Bizans devrine inen, aşağı şehirde Piri Paşa Camisi’nin arkasında olan Hagios Spi ridon (Spyridon) Kilisesi’nden şimdi bir iz görülmemektedir.

Fatih Mahallesi’nde, Taşmektep Sokağı ile Tavanlı Çeşme Sokağı’nın kesiştiği yerde bir Ermeni kilisesi bulunuyordu. Bu kilise 1950’lerde sinema olarak kullanıldı. 1960’lı yıllarda yıktırılarak yerine ev yapıldı. Grek Ansiklopedisine göre Silivri’deki Ermeni kilisesinin adı Aya Yorgi idi.

Fatih (Kale) Parkı kuzeyinden geçen yol üzerinde Silivri’li Yahudilere ait bir Sinagog (Havra) bulunmaktaydı. Burası da 1960 ‘lı yıllara kadar ayakta duruyordu, bakımsızlıktan yıkıldı.

Camilere gelince, Piri Paşa Camisi dışında Silivri’de şu camiler bulunuyordu. Ali bey mahallesi’nde , bugünkü Devlet Hastahanesi’nin bahçesinin bulunduğu yerde Alibey Camisi, E 5 Karayolu yakınında, Bekleme denilen mevki yakınında son yıllarda yeniden yapılarak ibadete açılan Kır Camisi, Fevzipaşa Caddesi’nde 13 No. ‘lu evin Şerif Sokağı’na bakan bahçesinde Kasımpaşa Camisi.

Piri Paşa Mahallesi’nde, İskele Caddesi’nde Orta Gazino’nun karşısında Danişmend Mescidi. (Muharrem Hoca’nın evinin yerine yaptırılmış apartmanın olduğu yer). Burada Danişmend Dede’nin mezarı da bulunmaktadır.

Fatih Mahallesi'nde , A.Apokaukos'un yaptırdığı kiliseden çevrilme eski Fatih Camisi vardı.

Silivri Surlarının Ortakapı denilen mevkide kapının dış kısmında ve doğusunda , hemen hemen kapıya bitişik Abdulgani Mescidi bulunmaktaydı.

Alibey Camisi ise Balkan Harbi'nde Bulgarlar tarafından yıkılmıştır.

c- Silivri Parası

Silivri’de iki çeşit gümüş para emisyonu söz konusudur. Bu iki tip paranın ön yüzleri aynı, arka yüzleri değişik olup ön yüzün değişmez şekli horoz resmidir. Bu paraların arka yüzlerinde bir oyma kare, başak yada buğday tanesi bulunmaktadır. Paraların ön yüzünde bulunan horz da iki çeşittir; bir cinsi yürüyen , diğer cinsi de duran horozdur. Bu paralar antik Selymbria şehrinin içinde ya da yakın çevresi içinde bulunmuştur.

Değer bakımından bunları tek tek bir değer sisteminde sıraya koymak her iki tür içinde kolay değildir. Çoğu kez HOROZ / KARE baskısı persik ve HOROZ/BAŞAK baskısı ise attik olarak biliniyor. Fakat ne ilki ve ne de ikincisi kesin olarak kabul edilemez.

HOROZ/KARE EMİSYONU :

Bunların ağırlıkları 4.21 gr. İle 4.30 gr. Olarak belirlenmiştir. Persik metal paraların ağırlıkları en çok 5.40 gr. Olarak bilinir. Bu, Selymbria parasının ağırlıkları standart persik paraların çok altında, drachmen değerinde değildir, onlardan çok daha az ağırlıktadır. Persik drachmen daha hafif bir ağırlık olarak gösterilse bile, örneğin Bizans zamanındaki ağırlıklara göre değerlendirilirse Selymbria parasının ağırlıkları 5.20gr. ve 5.40gr. ın çok altındadır. Aynı zamanda persik para ile tipleştirildiğinde hiçbir ölçüye uymadığı görülür. En çok trako – Makedon para değerine uymaktadır.

HOROZ/BUĞDAY EMİSYONU :

Bulunabilen para örnekleri azdır. Bunların ağırlıkları Horoz/Kare emisyonuna uysa bile obol 11 trako-makedonik ölçümün daha çok altında bulunmaktadır.

HOROZ/KARE EMİSYONU :

Bunların ağırlıkları 0.30, 0.31, 0.32, 0.38, 0.39 ve 0.40 gr.dır. Bu ağırlıklar

0.27gr. trako-makedonik ağırlık sistemi ölçüleri üstündedir. 111. trako- makedonik ağırlık sisteminde obol 0.61 gr. , hemibol 0.305 olarak tasarlanmış, yalnız bu tasarlama May, Abdera, 8 Anm . 4 existert de görülür. Bizans hemibolün ağırlıkları 0.30 gr. İle 0.44 gr. Arasında değişiyor, bunlar da bizim ölçülerimize çok yaklaşıyor. Aralarındaki fark sadece Bizans ağırlık araları 0.40gr. ile 044gr. Arasında oynarken Selymbria'nınkiler 0.30 gr. İle 0.32 gr. Arasında oynamaktadır. Bütün bu araştırmaların sonucunda anlaşılıyor ki, Selymbria her iki gümüş parasını 11. trako-makedonik ağırlık ölçüleri arasında basmıştır. Karakteristik olarak HOROZ/KARE emisyonu ölçüleri karşılaştırıldığı zaman uyduğu görülmektedir.

Bulunan paralarda değer, biçim ve değişiminde hiç bir güvensizliğe rastlanmaz., bu da gösterir ki Selymbria iyi düşünülmüş ve zengin sıralanmış bir sisteme göre bu paraları basmıştır. Bu sistemin alış verişi için düşünüldüğü kesinlik kazanmıştır, buna da neden olan hal bütün küçük şehirlerde büyük paraların bulunmaması ve hemen hemen hiç kullanılmamasıdır. Silivri parasının özelliklerinden biri, bu paranın sadece Selymbria şehri içinde ve yakın çevresinde kullanılmasıdır, bu paraya hiç bir zaman başka yerde rastlanmamıştır, bu da , bu paralar başka paralar kullanılmadığı için çok kullanışdan çok yıpranmışlardır. Ağırlıklarındaki eksiklikler de çok kullanılıp yıpranmalarındandır, yani aşınmadandır. Bu sebeblere dayanarak Silivri parasını 11 trako-makedonik ağırlık sistemine göre hesaplamak gerekmektedir.

HOROZ/KARE EMİSYONU :

Oktobolen ön yüzün resmi horoz ve hemen üstünde Ethnikon'un baş harfleri bulunmaktadır. Daha sonraki gümüş paralarda ön yüz resmi komşu olan Bizans'a benzer, ilk olarak bir geniş çizgi ve eskiz yapılmış bir horoz resmi bulunmaktadır.

Horozun hatları belirlenmiş ama ince işleri belirlenmemiş kanat alanı vücuttan belirli bir şekilde ayrılmıştır. Bu horoz Mays'ın Periot 111 ile karşılaştırılır, 492, 473/70 olarak zamanlanmıştır.

HOROZ/BUĞDAY EMİSYONU :

Arka yüz resminin oyma kare şekline dönüşümü, ikinci emisyonun daha genç olmasının gerektiğini göstermektedir, bunu oktobelendeki horoz kanıtlıyor ; burada horoz daha tabii ve daha canlı olarak görülüyor, tüyleri daha belirgin ve narin, ibiği daha belirgin yapılmıştır. Bu emisyonun zamanını 411/10 ve 386/5 olarak göstermektedir. Paranın arka yüzü hiç bir şekilde ön yüzünden geri kalmamıştır. Bunlar triobelen ve oktobelene de geçerli, her ikisinin de çok kullanılıp aşınmaya maruz kaldığı görülmektedir. Zamanlama açısından dördüncü asra kadar inmek, bu emisyonda çok ileriye gitmiş olmak demektir. Burada daha uygun olarak zamanlamayı 423/30 olarak almak gerekmektedir, ama bunu 411/10' a kadar genişletmek daha uygun olur.

Elde bulunan materyal gösteriyor ki Selymbria'da çok iyi düşünülmüş ve zengince tertiplenmiş bir sisteme göre para basımı yapılmıştır. Bu sistemin yalnızca yerel paralar için hesaplanmış olduğu açıktır. Önceden tayin edilmiş küçük ve en küçük fraksiyonlar ve her türlü büyük paranın olmayışı yukarıdaki zanaat destekler. Bu para hep aynı yerde hep aynı durumda bulunmuştur, hiç bir zaman antik kentin bölgesi dışında bulunmamıştır. Yerel para olarak düşünülmüş ve yalnızca bu amaçla kullanılmış, bu yönüyle uzun zaman tedavülde kalmış , bu nedenle çok fazla aşınmaya maruz kalmıştır.

Silivri parası II. Trako-Makedonya ağırlık sistemi birimine uygundur.

Aşınmasının fazla olması nedeni ile, stilistik araştırmasının yalnızca sınırlı bir şekilde yapılabilmesi sebebiyle zaman yönünden sınırlandırma çok zor olmakla beraber şu şekilde zamanlandırmak mümkündür:

Horoz/ Kare emisyonu için M.Ö 492/90 ve M.Ö 472/70

Horoz/Başak emisyonu için M.Ö 425/20 ve M.Ö 411/10

2- Coğrafyası

Silivri, Çataca yarımadasındasının güney kısmında, 41, 03' kuzey paraleli ve 28, 20' doğu meridyenleri arasında, İstanbul'un 70 km. batısında, Marmara sahilinde ve E-5 karayolu üzerinde İstanbul'un bir ilçesi olup, batı ve kuzeybatısında Tekirdağ iline bağlı Çorlu ve Çerkezköy, kuzey ve doğu kesimlerinde Çataca, güneyinde ise Marmara ile 35 km.lik bir sahil şeridi bulunmaktadır. Bu sınırlar içinde ilçenin genel yürölçümü 778 km olup, Silivri koyunun doğusunda, Marmara'ya hakim 56m. yüksekliğinde bir tepe üzerinde kurulmuş olup zamanla burdaki suların dışına taşıp bugünkü görünümü almıştır.

Bugün ilçe merkezi, Muratçeşme'nin 1 km. doğusundan başlayarak Alipaşa yol ayrımına kadar uzanmaktadır. 1990 sayımına göre ilçenin genel nüfusu 77812 olup, ilçe merkezinin ise 26367'dir. İlçe merkezinin üç mahallesi ve ilçenin yedi belediye bulunan yirmiyedi köyü vardır, bu köylerden biride bucak merkezidir.

a-Yüzey Şekilleri ve Bunların Yapısı

Bölgede hakim topografya, hafif dalgalı düzlükler ve en çok yüksekliği 60 m. yi geçmeyen tepelerdir. Bu silik topografya kuzeyde kıyıdan başlayarak daha kuzeye doğru yavaş yavaş yükselerek devam eder . Doğuda Muratçeşme bölgesinde Kel ve Arap tepeler , kuzeydoğuda Hacı Hasan mevkiinde, Bekçi tepe , kuzeybatıda Sülüklü tepeleri başlıca engebelerdir.

b- İklımı

Burada bir Akdeniz ikliminden yayla iklimine geçiş durumu vardır. Kışları Akdeniz iklimine göre daha şiddetlidir. Fakat yazları tamamen kuraktır. Yağışlar sonbaharda başlar ve özellikle kış etrafında toplanır. Yağışı en az alan aylar Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Kar şubat'ta yağar, yerde en fazla 3-4 gün kalır. Burada soğuk mevsimin gecikmesinde denizin büyük rolü vardır. Silivri'de yıllık yağış miktarı ortalama 600-700mm. dir.

c- Bitki Örtüsü

Silivri'nin esas durumu ağaçsızlık olup, hakim görünüş stepdir. Step az değişen ve terk dize halinde görünen bir örtü bölgeyi kaplar. Kuzeyde dağ köylerine çıkdıkca yükseklik ve rutubetin daha elverişli şartlarda olması nedeni ile orman başlar. Bu gün görülen şekil , genel olarak gövdeli ağaç ve yer yer çalılıklardan ibarettir. En fazla görülen ağaçlar arasında gürgen , akağaç, meşe ve kayını sayabiliriz. Yapraklarını dökmeyen çeşitler arasında ardıc ve özellikle bodur meşe sayılabilir. Bu topluluk yanında kekik otu, yabancı nane, gegin sazları, görülür. Dağ köyleri bolgesinin diğerkarakteristik bitkisi de mahallinde filina tabir edilen erika arboradır, orman bölgesinde yer yer adacıklar halinde görülen çalı süpürgesidir.

İLÇENİN TARIMSAL YAPISI

VERİLERİNE GÖRE)

İlçe nüfusunun aşağı yukarı % 75 'i tarımla uğraşmaktadır.

Arazi kullanım alanı : Tarla bitkileri ekilen alan : 49.406 hd. Toplam alana oranı % 63.61'dir.

Bundan başka taze soğan, enginar, karnıbahar, kabak ve patlıcan gibi sebzeler de az miktarda da olsa ekilmektedir.

Kuru fasulye , nohut, bakla ve şeker pancarı az miktarda da olsa ekilmektedir.

ç- Akarsuları

Bölgede önemli akarsular yoktur. Aşındırmaya dayanıksız arazi üzerinde açılmış sel yatakları, vadiler, geniş oluz tabanlarıyla birbirlerinden bariz düzlüklerle ayrılmışlardır. Bölgede Kadınlar Deresi, Tuzla Deresi, Davutca Deresi, Çamurlu Deresi, Kula Dere. Gelevri ve Kınıklı Dereleri vardır. Çoğu zaman bu derelerin yaz aylarında suları çok azalır veya kurur, kış aylarında artar.

d-Mesken ve İşyerleri

Silivri’de mesken olarak kullanılan 5794 ev vardır, bunlardan 2709 adedi Alibey Mahallesi’nde, 698 adedi Fatih Mahallesi’nde ve 2387 adedi de Piripaşa Mahallesinde bulunmaktadır.

Silivri hızla betonlaşmaya gittiğinden bugün bir çok ev yıkılıp çok katlı apartman haline gelmekte ve ilçe güzelliğini kaybetmektedir.

İş yerlerine gelince ülke geneleğinde toplam 3350 sabit iş yeri vardır.

İlçe haftada bir gün açık Pazar kurulur. Silivri ve köyleri bu pazardan yararlanırlar. Bu açık pazarda her türlü eşya ve yiyecek bulunur. Vatandaş özellikle meyve ve zepzelerinibu pazardan temin eder. Köylü yumurta, yoğurt, pilinç gibi ufak tefek satabileceklerini bu pazarda kıymetlendirir.

II-SİLİVRİ'NİN KÜLTÜREL DEĞERLERİ

a-Halk Çeyizi (El Sanatları)

Çeyiz her yörede olduğu gibi, burada da çağına göre bir çizgi işlenmiştir. Yüzyıllar önce yapılanlar halen yapılmaya devam edilmekle birlikte onlara çağın gereksinimlerine ve buluşlarına uygun ekler yapılmış ve günümüzde karşımıza peşkirden halıya, keseden buzdolabı örtüsüne kadar zengin bir çeyiz çıkmıştır. Her genç kızın bir çeyiz (gergef ve tezgah gibi) ustası vardır. Kız ustasından öğrendiği gibi, hatta ustasını da geçerek dokur ve işler. Çeyizin sonundu, iğnesinde bir sap iplik ve işlenmemiş son sir motif bırakır. Düğünün ikinci günü, gergefini süsler, hediyeleri ve yanında çalgı halayı ile, ustasının evine gider, orada çalgılar çalarken hediyeleri verir, bu son motifini işler ve iynayı kırarak bir gül dibine atar. Böylece, çeyiz tamamlanmış olur. Ertesi günü baba evinden ayrılır.

Her Türk kızı için çeyiz bir onur, bir övüştür. Çeyizini yapan, eksik yapan, çok güzel işlemeyen kız. Kaynana adaylarının gözünde, kadınlığında eksik yapacaktır. Aynı zamanda çeyiz, kızlarımızı eğiten, olgunlaştıran bir olgudur.

Silivri'nin kendine özgü bir folkloru yoktur. Kaynaklarda sözü geçen folklor, halkın kendi geldikleri yörelerinden Silivri'ye gelirken getirdikleridir.

Çeyizi başlıca dört guruba ayırmak mümkündür.

Gerdefte işlenenler (Bindallı gibi)

Tezgahta dokunanlar (Kilim- kumaş gibi)

Elde işlenenler (Yağlık örtüleri gibi)

Elde örülenler (Çorap gibi)

GERGEFTE İŞLENENLER:

Kadife, ipek ve saten üzerine çeşitli yöresel motifler işlenerek hazırlanan, gelinlik, bindallı, üç etek adı verilen giyim eşyalarıdır.

Bindallı İşleminin yapılışı

İşlenecek motifin bir karton üzerine çıkarılarak, makasla etrafından kesilir. Daha önceden biçilmiş kumaşın üzerine bunlar tutturulu parçalar halinde gergefte gerilir. Bu motif kartonlar üzerine kılaba ile sarma yapılır. Bu sarma işlemi, sadece üsten gidiş-geliş şeklindedir, alta geçmez. Bu işlem sırasında uygun yerlere pul ve tırtıl konur. Bu işlem bitince parça gergeften çıkarılır. Parçalar dikilerek bir bütün haline getirilir. İçine astar dikilir.

TEZGAHTA DOKUNANLAR:

Kilim,yatak yüzü, yastık kılıfı, kız ve erkek işliğı, kuşak, seccade duvar halısı, heybe, futa, minder örtüleri, paspas ve dokuma kumaşlarıdır. Dokumalar genellikle yüzden yapılır. Yüne çeşitli renkler, kök otları ile kaynatılarak verilir.

Yünden yapılan kilim,yastık ve yüzüne göre daha kalın yapılmıştır. Yine yünden yapılan yastık ve yatak yüzlerinin de desenleri kilime oranla daha ufak desenler halindedir.

İŞLENEREK YAPILANLAR

Dokuma bez veya patiska gibi kumaşlar üzerine yöresel motifler işlenerek yapılırlar.

Bunlar: peşkir, yağlık, çamiye çeşitli baş örtüleri, işlik, don, puşi boyun bağı, kese, musaf kesesi, gecelik, söz ve nişan bohçaları, namaz beresi, yorgan çarşafı, yastık kılıfı, kırlent, masa örtüsü, sabunluk, önlük, tür, (Günümüzde bunlara, buzdolabı örtüsü, mobilya takımı vb. gibi çağdaş ekler yapılır.)

Yapılan işlemler, sarma veya kanaviçedir. Son yüzyılda Aplika vb. gibi işlemlerede geçirilmiştir. Kanavice, kumaş üzerine kanava dikilerek renkli işleme ipleri ile işlenir. Daha sonra alttaki kavana sökülür.

Aprika kumaş üzerinde bir başka renk kumaş tutturulur. Örnek çizildikten sonra beyaz iplikle işlenir. Daha sonra örnek kenarları kesilir.

b- Kıyafet Özellikleri

1-Kız Giyim Kuşamı

Yörede giyilen kıyafetler ikiye ayrılır:

Günlük kıyafet

Adamlık (düğünlik-bayramlık kıyafet)

Başta oyalı yazma veya oyalı krep bulunur. Gövdede ise, üç ete bin dallı veya şalvar cepken, bindallı bulunur. En çok kullanılan renkler, bordo, güvez, ördek yeşilive mordur.

Bele kemer takılır. Bele takılan kemer, madeni veya giyilen giyisinin kumaş deseninden olur.

İçe el dokumasından yapılan işlik giyilir. İşliğin bedeni ve kolları geniştir. Kol uçları ve boyun kenarları yöresel motiflerle işlidir. Bedene üç etek giyildiğinde, altına ağı yere çok yakın, ipek kuştan şalvar giyilir.

Ayakta parmak uçları ve topukları motifli yün çorap ve ince topuklu (kırmızı, pembe veya beyaz renk)kundura vardır.

2-Erkek Giyim Kumaşı

Baş: başta, önceleri halen köylülerce elde edilebilen keçe külah bulunurdu. Daha sonra, keçe külahın yerini fes almıştır. Fes üstüne uygun renkte puşu veya çevre, sol kulak üstüne gelecek şekilde bağlanmıştır. Günümüzde yaygın bir şekilde şapka kullanılır veya baş açıktır.

Gövde: bedende el dokuması kumaştan yapılmış çubuklu desenli, uzun kollu yakasız, önü karın üstüne kadaraçık gömlek bulunur.

Gömleğin üstüne “Camadan” adı verilen kruvaze yelek giyilir. Camada’nın içi kırmızı veya lacivert renkli astarlıdır. Kol uçları dışarıya kıvrılarak görülmesi sağlanır. Camada’nın ön kısmında bol miktarda renkli kopçalar bulunur. Ayrıca ön kısmın cepler vardır. Bu ceoller, para cebi, tütün cebiadını alırlar.

Camadan üstüne, açık kollu, kol içleri kırmızı veya lacivertkumaştan astarlı “cepken” giyilir. Cepken yöresel motiflerle süslüdür. Cepkende hakim renkler, bordo, haki ve laciverttir.

İlk düğmesi açık olan gömleğin üstüne kenarları ve köşeleri yöresel motiflerle işli boyun bağı bağlanır. Belde beyaz yün kuşak sarıdır. Bu kuşağın içine kama, tabanca, tabaka, kese konur.

Potur kadın giyisisindeki gibi uçkurludur. Yandan yırtık ceplidir. Paçalara doğru gittikçe darlaşır Şalvarın ağzı yarıktır. Ayakta yün çorap ve alçak topuklu, ucu hafif kalkık, dili siyah renkte ayakkabı vardır.

SÜSLEME VE AKSESUARLAR

SÜSLEME :

Kızlar özel günlerde allıksürerler. Dudağa bir şey sürülmez. Yanağa, çeneye ve iki kaş arasına pul yapıştırılır.

Başa iki kulak üzerine bir kakül gelecek şekilde saçlar örülerek krep bağlanır. Genç kızlarda bir krep düz olarak, ikinci krep ise sol kulak üzerine gül yapılarak bağlanır. Sağ kulağa çiçek konur.

AKSESUARLAR

KIZLARDA :

Alına ve boyuna altınlar takılır. Belde gümüş veya elbisenin deseninden bel kemeri ve bu kemere takılı yöresel motifli yağlık bulunur. Oyun sırasında elde yağlık

bulunur.

ERKEKLERDE :

Boyunda çevre (boyun bağı) vardır. Damadın cebinde köstekli saat bulunur.

Beldeki kuşağın içine kama, piştol, para kesesi , tütün kesesi konulur. Beldeki kuşağa yöresel motifli yağlık asılıdır.

b-Halk Oyunları

FINDIKCI

Derleme tarihi: 17.01.1978.

Derleme bölgesi : Silivri, Değirmenköy, Çantaköy, Gelevri.

Kaynak kişiler : Ömer Tatlıcıoğlu, Sefer Tatlıcıoğlu, Gazi Recep, Ahmet Üstün

Genellikle kabadatı ve Arnavut horaları gibi ağır erkek oyunlarından sonra oynanan kızılı erkekli sunulan horalardır. Özellikle Arnavutluk topraklarından Türkiye'ye gelen ve bu gün Türkiye'nin her yöresinde bulunan Arnavut'luk tabir edilen Türk soyunun Yunanistan'ın bugünkü batı bölgelerinde, Yugoslavya'nın üsküp ili çevresinde oturan , zamanın Türk topluluklarının oynadığı bir oyundur.

Oyun çok hareketli bir oyun olup, neden "Fındıkcı" adını aldığı kesin öğrenilememiştir.

KARŞILAMA

Derleme tarihi : 1974

Derleme Bölgesi : Silivri ve Köyleri

Deleyen kişiler : Mümin Tuğlu, Temel Erdoğan

Adından da anlaşıldığı gibi, tamamen karşılama türünde ve kadınlar arasında oynanan bir oyundur. Oyuna sağ ayakla başlanır. Daha sonra sırasıyla devam eder. Üç ayaktan sonra ayak burnu yere konarak bies yapılır. Sonra aynı figürlerin tekrarı ile devam edilir. Oyunda karşılıklı geçişler vardır. Bu geçişler çapraz ve düz bir şekilde devam eder. Müziğin ritmine göre omuzlar titretilir . Bu omuz titretme anında kollar ayak figürleri ile uygun bir şekilde sağa sola sallanır.

KASAP

Yöre halkının olduğu gibi Türkiye'nin tüm yörelerinde de oynanan bir oyundur. Bazı nüans farkları ile İstanbul Kasabı, İspanyol kasabı, Trakya kasabı

olarak bilinir, oynanır.Oyun bir kitle oyunudur ve büyük özelliği başı çekenin değişmesi ve becerisini her kese göstermesidir.

ASKER

Askere giden gençlere müziğe uyularak geliştirilmiş bir oyundur. Oyundaki ağır hareketler, dönüşü olmayan bir yolculuğa çıkışı, hızlı figürler ise vatan sevgisini ifade eder. Bu oyun, topluluk ve kiitle oyunudur.

KABADAYI

Yörenin en eski ve en köklü oyunudur. Tüm Trakya'da senelerdir oynanmaktadır. Oyuncuların hareketlerinde kabadayılığın tüm karakter mevcuttur. Oyuncu bu oyunda şahsi olarak yapabildiği tüm kabadayılığı simgeleyen figürleri yapar. Piştovunu (tabancasını) ateşler. İçkisini yudumlar. Davula ayak koyar, diz vurur. Çalgıyı kulağına dayar çaldırır. Türkler Rumeli'ye geçtiklerinden bu yana, bu oyunu Debreli ve Kasap oyunuile birlikte oynamaktadırlar. Caka satma (hava atma) oyunu olarak bilinir.

GARAGUNA

Derleme tarihi : 29. 02 . 1976

Derleme bölgesi : Silivri – Değirmenköy, Çantaköy , Gelevri

Derleyen kişiler : Mumin Tuğlu, Temel Erdoğan

Yalnızca çalgıcıların çaldığı bir havadır. Önce ağır başlayıp sonradan hızlanan bir oyundur. Kız ve erkeklerin karşılıklı çıkmaları ve dönmeleri oyuna ayrı bir güzellik katar. Konya yöresinden Yunanistan'ın Nasiliç civarına göç eden ve orada yerleşip tarımla uğraşan bir Türk kaviminin hasattan sonrası sevincini dile getiren bir oyundur. Bu kavmin adı olan Kara Hunlar zamanla dilde değişerek oyunun bu gün kü adı olmuştur.

BOHCORCİ- BOHÇALI GÜZEL (BOHÇA GÖTÜRME)

Derleme tarihi : 1988

Derleme bölgesi : Silivri ,Fenerköy, Gazitepe (Haraçça köyü)

Kaynak kişiler : Sefer Tatlıcıoğlu, Mustafa Yalçinkaya, Kenan Güngör, Kemal Çelik

Derleyen : Fahrettin Çevrim

Kızlı erkeli oynanan bir oyundur. Oyuncular üç kez ileri gidip, üçüncü gidişin sonunda bir kez hızlı olarak bulundukları yerde tam dönüş yaparlar, eğilerek çökerler. Oyun ellerden tutularak oynanır. Oyun sevişen iki gencin öyküsünü anlatır. Birbirini seven iki genç, kız babasının evlenmelerine karşı çıkması üzerine çareyi kızın sevgilisine kaçmasında bulurlar. Bohçasını alan kızın sevgilisine kaçmasıyla son bulur. Bu kaçış sırasında takip edilip edilmediğini anlamak için geri dönüp geriye bakmakta, eğilip kalkarak bir kez daha yoluna devam etmektedir.

Bu olaydan sonra düğün ve nişan törenlerinde bohcanın taşınmasını temsil eden bir oyun olarak oynanır olmuştur.

PATRONA

Bu gün bütün Trakya'da yıllardan beri oynanan bir oyundur. Tamamen çalgıların nağmelerinden esinlenerek figürler yapılır. Yunanistan'ın Lngaza Kasabası civarından gelen Türklerin ifadesine göre bu oyun, oyuncuların ısınma havasıdır. Oyuncular düğün ve benzeri eğlencelerde diğer oyunlara geçmeden bu hava ile ısınarak ter atarlardı. Daha çok kişisel bir oyundur.

PERESENYA

Yavuklusunun başka biri ile konuştuğunu duyan bir delikanlının yalnızlığını belirten ezgisidir. Fakat esas gelin evindedir, damat evine gönderilen Tupişkeş

denilen baklava tepsisinin çıkarılması anında aile fertlerinin takılarını belirten, methiyeleri ifadelendiren sözlü bir oyun havasıdır. Hem oynanır hem de aile fertlerine methiyeler söylenir. Oyundaki figürler, baklava tepsisinin el değişmesini ifade eder. Oyunun kökeninin , Drama , Serez, Kavala bölgesindeki Türkler olduğu ve o bölgeden gelip, tüm Trakya'da oynandığı bilinmektedir. Çift karakterli bir oyundur. Bazen karşılama bazen de hora tipinde oynanmaktadır.

SAMYOTİSYA (GÜZEL GÖZLER)

Kendisini görmediği halde penceresinin kepenkleri arasından gördüğü gözlerden dolayı bir kıza aşık olan ve bu aşkı uğruna bir ezgi yazan sonra da dağlarda ömrünü tüketen bir aşığın dramını , yaşamını canlandıran bir oyundur.

Olayın Yanya civarında geliştiği söylenmektedir. Ezginin sözleri bilinmemesine rağmen, oyunun teması tam olarak bilinmemektedir. Yörede Presenya'dan sonra oynanan sevilen çift karakterli bir oyundur.

KAMPANA

Derleme tarihi : 12.12.1977

Derleme bölgesi : Silivri, Değirmenköy, Akören ,Fenerköy

Derleyen kişiler : Hüseyin Kıvılcım, Mustafa Akan

Patrona gibi oyunlardan önce oynanan, oyuna giriş ve ısınma havasıdır. Seri ve çabuk el ve ayak hareketleri gerektirir. Hem hora , hem de karşılama türünde çift karakterli bir oyundur.

Oyunun kaynağı Batı Trakya'da özellikle Yunanistan'da yerleşen eski Türk boylarıdır.

Kampana adının anlamı , başlangıçtır.

GAYDA

Derleme tarihi : 1985

Derleme bölgesi : Silivri ve civarı

Derleyen kişiler : Günger Postacı , Gökhan Küçük

Erkeklerin oynadığı bir oyundur. Başta oynanan ağır figürler , oyuncuların oyuna ısınmalarını, davul, zurnaya uyum sağlamalarını amaçlar. Süre ilerledikçe figürler hızlanır.

BABUŞKA

Yunanistan'ın Kozan vilayeti yöresindeki Türklerin geliştirdiği bir oyundur . Oyunun esas anlamı el ve ayakların davulun tokmağına ne denli uygun olduğunu göstermektedir. Düğünlerde gelin karşılama havası olarak , damat evinin delikanlılarınca çok sık oynanır.

ARNAVUT HAVASI

Derleme tarihi : 1988

Derleme bölgesi : Silivri, Fenerköy, Gazitepe Köyü

Deleyen kişiler : Fahrettin Çevrim, Gökhan Küçük

Kaynak kişiler : Sefer Tatlıcıoğlu, Mustafa Yalçinkaya, Kenan Güngör, İsmet Şeker

Oyuna sağ ayakla başlanır. Oyun başlayınca, olduğu yerde bir kez dönenoyuncu, sağ ayağını davulunüzerine koyar. Sadece erkeklerin oynadığı bir oyundur. Oyunda kabadayılığı ve cesareti sergileyen figürler vardır. Oyun ellerden tutularak oynanır

FİNDAN

Derleme tarihi : 1979

Derleme bölgesi : Silivri, Değirmenköy, Gümüşyaka

Kaynak kişiler ; İsmail Çırak, Yusuf Germeyanoğlu, Ayşe Oruç, Gülşen Yörük

Trakya'da gacal tabir edilen özellikle Değirmenköy dolaylarındaki Yörük tabir edilen bu bölgeden çıkmamış Türklerin Rumeli'ye geçişleri ile belirtilen bölgelere gelip yerleşmiş olan Türk soyunun çok eski yıllarda oynadığı bir oyundur. Oyun tamamen bağımsız olarak en az iki, en çok altı kişi ile oynanır. Karşılama tarzı bir oyundur.

TİKVEŞ HORASI (TİKVEŞLİ)

Derleme tarihi : 1979

Derleme bölgesi : Silivri, Germeyan köyü

Derleyen kişiler : Mümin Tuğlu , Temel Erdoğan

Kaynak kişiler : İsmail Çırak , Kara Yusuf

Sadece erkeklerin oynadığı hora tarzı bir oyundur. Ağır ve erkeksi bir oyundur. Oyun bir yönüyle kabadayı ve Arnavut horalarını andırır.

İKİ TELLİ (ÇİFTE TELLİ)

Derleme tarihi : 1974

Derleme bölgesi : Silivri ve köyleri

Karşılama türünün en güzel örneklerindendir. Yalnız kadınlar, yalnız erkekler veya kızlı erkekli olarak da oynanır. Oyuncu sayısı önemli değildir. Genel olarak kadın oyuncular bu oyunda daha kıvrak daha kadınsı oynarlar. Oyunda ayak figürlerinin yanı sıra, kalça, omuz ve kol hareketleri de önemli bir yer tutar. Serbest karakterli bir oyundur. Her oyuncu serbest hareketler yapabilir. Oyuncular birbirine tutunmaz . Ekip başı yoktur.

ARZU İLE KANBER

Derleme tarihi : 05.03.1985

Derleme bölgesi : Silivri ve köyleri ile Malkara ve köyleri

Derleyen kişi : Mümin Tuğlu

Kaynak kişiler : Nezihe Evren , Tevfik Gültuna

Kızlı erkekli oynanan bir oyundur. Oyunun özelliği duraklı oynanmasıdır.

Oyun birbirini seven Arzu ile Kanber isimli iki gencin öyküsüdür. Bu gençler aralarına kötü kişilerin girmesiyle kavuşamazlar. Birlikte kaçmaya karar verirler, ancak kaçarken Arzu'ya göz koyan ağanın adamları tarafından vurulurlar.

Vurulduktan sonra yerde yan yana mezarları yapılır. Mezarları arasında kavuşamadıklarından kara çalı biter.

Not: Dalyana (Dalyan) , Tuvari, Sürto, Koca Yusuf oyunları, yörede oynanan ancak henüz derlemesi , öyküsü çıkarılmamış oyunlardır.

YÖRESEL ÇALGILAR :

Karakteristik çalgı, davul ve kaba zurnadır. Ancak günümüzde zurnanın yerini klarnet almıştır. Bunun nedeni , klarnetin yöre oyunlarını daha zengin bir ritimde çalabilmesidir. Bu nedenle yörede zurna çalan yok gibidir. Çift davul, çift klarnet, tek davul, çift klarnet veya tek davul tek klarnet olabilmektedir. Davul ve zurnadan ayrı olarak gayda (tulum) , kabak, kemane , bağlama gibi çalgılarda kullanılmaktadır. Son zamanlarda düğünlerde ince saz (Keman, cümbüş, ud) aletleri kullanılmaktadır.

c-Düğün Törenleri

1-RUBA- DÜĞÜNE HAZIRLIKLAR

RUBA:Düğün öncesi kız ve erkek tarafı temsilcileri birlikte alış verişe çıkarlar. Her iki tarafa çeşitli hediyeler alınır., eksikler giderilir.

DÜĞÜNE DAVET

SÖZLÜ DAVET: Düğüne çağrılacak kişilerin adlarının bulunduğu bir liste hazırlanır. Bu kişiler sözlü olarak davet edilir.

ÇEYİZ SERME

Düğünden önce , kız tarafınca hazırlanan çeyiz, erkek evinden gelen ve kendi yakınlarınca hediye edilenlerle birlikte sergilenir. Bu işlem yakınlarınca yapılır.

Çeyiz düğünün bir gün öncesine kadar serili kalır. Düğünden bir gün önce toplanır ve erkek evine gönderilir.

KINA GECESİ

Kına gecesi, gelinin evinde yapılır. Gelini sağ el ve sol ayağına, sol el ve sağ ayağına olmak üzere bir kız ve gelinin yengesi vururlar. Yengesinin kocası ölmüşse , bu kına vurma işlemini yapamaz. Kına vurma olayı bittiğinde, gelinin yüzü açılır ve eğlenceler başlar. Gelinin kız arkadaşları da kendilerine kına vururlar.

Topluluk geç saatlerde ayrıldıktan sonra, gelinin yakın arkadaşları kendi evlerine gitmeyerek ,gelinin evinde kalırlar. Sabaha kadar uyumazlar.

Kına gecesinin sabahı, gelin arkadaşları köyün içindeki tarihi çeşmeleri dolaşırlar. Çeşme önüne gelin bozuk para atar.

Kızlar gelinin ayakabısının altına isimlerini yazarlar. Ayakabının altından ismi silinenin talihli olduğuna inanılır.

Gelin duvağından tel alan kızlar, bu teli ne kadar kısa alırlarsa o kadar tez evleneceğine inanırlar.

TAKI

Gelin evinde kına gecesi veya gelin alayından bir gün önce yapılan bir adettir. Akrabaları ve yakınları tarafından verilen altın ,para, canlı hayvan, ev eşyası gibi hediyeler daha sonra çeyizle birlikte elinin yeni evine gönderilir.

DAMAT TRAŞI

Damat evinde uygulanan bir adettir. Erkek evinin önünü getirtilmiş bir berber damadın traşını yapar. Damadın traş havlusu üzerine akrabaları ve arkadaşları tarafından para atılır. Traş bitince damat evin içine alınır. Damatlıklarını giyer. Bundan sonra, damat gelin alayının gelmesini bekler.

KUŞAK KUŞAMA

Gelin baba evinden çıkmadan önce son olarak yapılan işlemdir. Babası veya imam tarafından dua okunarak gelinin beline kırmızı kurdela bağlanır.

Bundan sonra tüm akrabaları ile vedalaşarak gelin arabasına biner.

İMAM NİKAHI VE GERDEK

Damat yakınlarının ve köy imamının katıldığı akşam yemeğinde imam nikahı kıyılır.

Yatsı namazına damat yakınları ile birlikte gider. Eve geldiğinde gerdek odasının kapısı dışına konmuş leğene ayağı ile vurarak gelenin kendisi olduğunu belli eder ve gerdeğe girer.

2-DÜĞÜN TÖRENİ DIŞINDAKİ GELENEKLER

ASKERE GİDİŞ

Askerlik yaşını bulan gençler, bir ay önceden akrabaları, yakınları ve diğer askere gidecek gençlerin aileleri tarafından sırasıyla yemeğe alınırlar.

Gençler gruplar halinde çeşitli oyunlar oynayarak zaman zaman caddelerde

veya kapalı yerlerde eğlenirler.

Son günün sabahı bütün gençler biraraya toplanır . İmamın ve halkın duaları ile askere uğurlanır.

ç-Halk İnançları

HIDRELLEZ (HIZIR İLYAS): Mayıs ayının beşi akşamı başlayan kutlamalar, altısı akşamına kadar sürer. Ateş yakılarak üzerinden atlanır.

O gece Hızır Kesesi adı verilen , ufak bir keseye madeni para konur ve o gece gl dalına asılı bırakılır. Madeni para sabah alınıp biryıl boyunca cüzdanda taşınır.

Hidrellez günü sabahı sağılan süt ve yapılan yoğurtlar, fakir halka dağıtılır. Çobanlar o yılın kuzusundan köy delikanlılarına hediye ederler. O gün piknik düzenlenir.

GELİN KARŞILAMASI : İki gelin adayı yolda karşılaştığında birbirlerine yol vermezler. : İki gelin adayı yolda karşılaştığında birbirlerine yol vermezler. Yolu hangi gelin adayı daha geç kullanırsa , o gelinin daha kötü olacağına inanılır.

LOHUSA : Lohusa kadınlar kırk gün birbirleriyle görüştürülmez. Elde olmayan sebeblerle görüşülürse birbirlerine çok ufak da olsa birşeyler alıp verirler.

Lohusa kadın yalnız bırakılmaz , şayet yalnız bırakılacaksa yatağın yanına süpürge ve maşa konur.

HAMİLELİK : Gerdekten önce , gerdek yatağında erkek çocuk yuvarlatılır.

Böylece doğacak çocuğun erkek olacağına inanılır.

Hamile iken saç kesilirse , doğacak çocuğun kısa ömürlü olacağına inanılır.

NAZAR : Nazardan , kem gözden korunmak için mavi boncuk taşınır. Mavi gözlü kimsenin nazarının değdiğine inanılır.

Nazara karşı kurşun döktürülür.

BEDDUA (KÖTÜLÜK) : Bedduanın uğursuzluk getirdiğine inanılır. En kötüsü de anne , baba , mazlum bedduasıdır.

CİM ÇARPMASI: Yemek yerken şarkı söylenmez, gece aynaya bakılmaz, bulaşık suyuna basılmaz.

UĞURSUZLUK :Soğan kabuğu yakılmaz, yakılırsa ölüm olur. Köpek çok ulursa uğursuzluktur.

Düz tabanlı kişilerin uğursuz olduğuna inanılır.

Genç kızın cehizinden birşey alınması uğursuzluktur.

YENİ DOĞAN ÇOCUKLAR : Çocuk yürümeye ilk başladığında yürümesinin düzgün olması için adım çöreği yapılır.

Yeni doğan çocuklar yalnız bırakılmaz.

Çocuğun ilk çıkan dişini gören kişi çocuğa hediye alır.

Yeni doğan bebeğe üç ezan süt verilmez. Ahirette bu adla çağrılacağına inanılır.

BEREKET – UĞUR : Düğünde yağmur yağarsa o gelinin bereketli olduğuna inanılır.

Yemek yerken, sonra üstüne gelen kişiyi kaynanasının çok sevdiğine inanılır.

Hıdrellez günü ineklerin sütü yoksullara dağıtılır. Bereketinin artacağına inanılır.

CENAZE :Cenaze evinde el öpülmez

Cenaze evi o gün süpürülmez

Cenaze evine gelenin çıkardığı ayakkabılar çevrilmez.

Cenaze evinden gidene güle güle denmez.

MİSAFİR : Yürüyebilen bir kişi emeklerse misafir geleceğine inanılır.

Rastgele atılan veya düşen bir şey ters dönerse misafir geleceğine inanılır.

d-Mutfacı

ÇORBALAR

DÜĞÜN ÇORBASI

Malzemesi (4 kişilik)

2 Tavuk ciğeri

1 fincan pirinç

1 kaşık salça, tuz

6 bardak et suyu veya su

Hazırlanışı : Tavuk ciğeri tereyağ ile kavrulur, üzerine salça ve et suyu ilave edilir,

15-20 dakika kaynadıktan sonra pirinç konur , 10 dakika pirinç ile kaynadıktan

sonra indirmeden yumurta ve limon ile terbiye edilir.

KESME ÇORBASI

Malzemesi (4 kişilik)

1 yumurta

1 baş soğan

1 kaşık salça

1 kaşık tereyağ

½ bardak un

1 litre et suyu veya su

Hazırlanışı : 1 Yumurta ile un karıştırılır, ufak bir hamur tutulur , tutulan hamur

oklava ile yarımCm. Kalınlığında açılır,açılan yufkalar küçük küçük kıymıklar

halinde kesilir, fazla unların düşmesi için elekten geçirilir. Diğer yanda bir

tencerede yağ ile çok ince kıyılmış bir baş soğan kavrulur. Salçası ve suyu ilave

edilir. Su kaynamaya başlayınca kıyılmış kesmeler içine atılır. İsteğe göre bir kaşık

veya daha fazla yoğurt ilave edilerek yenir.

OVAMAÇ

Malzemesi (4 Kişilik)

4 bardak su

1 çay kaşığı tuz

1 bardak un

250 Gr. İç yağlı et

2 kaşık tereyağı

HAZIRLANIŞI : Su ateşte kaynatılır. Kaynayan bu suya un yavaş yavaş karıştırılarak yedirilir. Bir kaşık tuz ilave edilerek koyulaşınca kadar kaynatılır. Üzerine tereyağ ile et kavrulur. Kırmızı biber ilave edilir.

HAMUR İŞLERİ

DIZMANA

HAZIRLANIŞI: Hazırlanmış ekmek hamurundan yumurta büyüklüğünde parçalar yuvarlatılarak kurabiye şeklinde tepsiye dizilir. Üzeri yağlanır ve yumurta, yoğurt karışımı sürülerek kızgın fırınra verilir.

EKMEK:

Malzemesi:

Ekmek mayası (ekşimiş hamur)

Biraz un

Su ve tuz

HAZIRLANIŞI: Daha önceden ayrılmış küçük maya sıcak su ile çoğaltılır. Bir tencerede su ısıtılır, elenmiş un bir tepsiye konur. İçine maya ve tuz ilave edilerek ıslatılmış su ile yogrulur. Yoğrulan bu hamur 1-2 saat süresince kabarmaya bırakılır. Bu süre sonunda hamur ekmek büyüklüğünde parçalara ayrılır, temiz bir bez üzerine

un serpilerek ekmek kıvamına gelmiş hamur üzerine konur, yarım saat kadar da bu bez üzerinde bekletildikten sonra kızgın fırına konur. 35-40 dakika sonra pişmiş olarak fırından alınır.

TURTA:

HAZIRLANIŞI: Bir miktar elenmiş una tuz, karbonat ve su katılır. Bu arada çok yoğrulur. Fırın önceden yakılarak bol kor olması sağlanır. Turta hamuru, ocaktaki korkenara çekilerek kızgın fırına koymadan önce bıçakla bir kaç delik açılır, sonra üzerine sıcak kül örtülür, külün üzerine kor konur. 15-20 dakika sonra çıkarılır.

SEBZE VE ET YEMEKLERİ

BURYAN:

MALZEMESİ:

1,5 kilo kuzu eti

½ kg. Pirinç

10 tane taze soğan

2 çorba kaşığı margarin, tuz, nane

HAZIRLANIŞI: Taze soğanlar küçük küçük doğranır, yağ ilave edilerek tepsinin içinde hafifce kavrulur. Pirinç yıkanıp sürüldükten sonra tepsiye konur. Tepsiye yapışmayana kadar kavrulur. Aynı bir yerde iyice pişirdiğimiz kuzu eti üzerine konur, nane eklenir, üç kase su ilave edilir, suyunu çekene kadar pişirilir.

KAŞA (UNÇALAMA)

MALZEMESİ:

1 Baş soğan

250 gr. Kıyma veya parça et

1 Kaşık yağ

1 domates 1 fincan un

HAZIRLANIŞI: Soğan ince ince doğranır, yağ ile birlikte bir az kavrulur. Üzerine domates rendelenerek, bir az daha ciğ olarak konularak bir az pişmeye bırakılır.

Üzerine su ilave edilir. 20 dakika piştikten sonra içine bir fincan un çalınır, yemek koyulaşınca ateşten indirilir. Üzerine nane eklenir.

BORANI:

MALZEMESİ:

1 kilo ıspanak

2 baş soğan

1 kaşık salça

1 fincan pirinç

HAZIRLANIŞI: İki baş soğan salça ile yağda kavrulur. Doğranmış ıspanah içine atılır, bir az daha kavrulur. Bir bardak su ile bir fincan pirinç ilave edilerek 5-10 dakika kaynatıldıktan sonra ateşten indirilir, sade veya yoğurtla yenir.

ÖŞMERİM

MALZEMESİ:

1.5 kg. Mısır unu

0.5 litre zeytin yağı

2 litre su

3 kilo yoğurt

HAZIRLANIŞI: Yağ iyice kızdırıldıktan sonra mısır unu koyulur. Kavrulmuş un su ile yavaş yavaş karıştırılarak pişirilir. Soğuduktan sonra içine yoğurt katılarak servis yapılır.

BALIK YEMEKLERİ

LÜFER- USKUMRU DOLMA:

MALZEMESİ:

1 Küfer veya uskumru

1 baş soğan

1 domates

biraz maydonoz, biraz tuz ve kara biber

HAZIRLANIŞI: Yağlı kağıdın üzerine balıklar konur. Balıkların üzerine domates, maydonoz konup, biraz tereyağı ilave edilerek kapanır, ızgaraya konulup pişirilir.

BALIK BUĞLAMA:

MALZEMESİ:

1 büyük balık

1 soyulmuş domates

2-3 yeşilbiber

biraz maydonoz, biraz defne yaprağı

1 kaşık slça, tuz, karabiber

tereyağ ve margarin

HAZIRLANIŞI: balık kılçıklı olacaksa takoz, kılçıksız olacaksa fileto şeklinde kesilerek tepsiye dizilir. Domates, biber, soğan ince ince doğranıp üstüne konulur.

Limonda dilimlenir.

TATLILAR:

PANDİSPANYA:

MALZEMESİ:

20 yumurta

20 kaşık şeker

20 kaşık nişasta veya pirinç unu

şERBETİ İÇİN:

1 kilo şeker

½ kilo su

HAZIRLANIşI: Yumurta ile şeker karıştırılıp çırpılır. şeker ve yumurtabelli bir kıvama geldikten sonra nişasta veya piriç onu karıştırılıp tepsiye konur. Diğer tarafta hazırlanmış şerbet pişmiş olan tatlının üşüne dökülür. Tatlı sıcaksa şerbet sıcaksa tatlının soğuk olması gerekir.

KIRAMA TATLISI:

HAZIRLANIşI: Çiftçiler tarlada mahsülü kaldırdıktan sonra bu olayı kutlamak için kendilerine bir ziyafet çekerlerdi. Bu olaya kırama denilmektedir. Bu ziyafette en fazla göze çarpan yemek tatlılardır, tatlı olduğundan buna kırama tatlısı da denilmektedir. Fakir halk kırama tatlısı ekmek parçalarını toplayıp, tere yağında kızartıp, üzerine şerbet dökülerek, daha zengin halk ise tel kadayıfı, irmik helvası ve baklava yaparak kutlarlardı.

e-Silivri Yoğurdu

Eskiden bir çok yörede olduğu gibi Silivri’de yoğurt yapılır ve yerel olarak tüketilirdi. 1870 ‘li yıllarda yoğurt yapmak için Silivri’de özel binalar yapılmış ve bunlara yoğurthane adı verilmişti. Burada üretilen yoğurtlar deniz yoluyla taşındığı için İstanbul’da satılmaya başlandı sarsıntı yüzünden yolda yoğurtların kaymak tabakası bozuluyordu. Kaymak tabakasının bozulmasını önlemek için , yapılış tekniğinin ve kullanılan sütün değişik özellikler taşıması gerekir.

Silivri yoğurdunun yapılış tekniği şöyle özetlenebilir. Yoğurthaneler, sütün pişirildiği kazan dairesi va mayalanmanın yapıldığı karavana ocakları denilen iki ayrı mekandan oluşur. Yoğurthaneye gelen süt, önce uzun saplı bir tavaya alınıp sulu veya koyu olup olmadığı, kremasının alınıp alınmadığı kontrol edildikten sonra istenilen özellikteyse ince bir elekten süzülerek kazanlara boşaltılır. Süt bu kazanlarda 84 derece ile 90 derece arasında , pala denilen tahtadan yapılmış büyük bir kürekle devamlı karıştırılarak 150 dakika kadar pişirilir. Pişirme tamamlanınca sütü karavana ocakları kısmında bulunan karavanlara boşaltma işlemi başlar . sayısı yoğurthanenin büyüklüğüne göre değişen karavana ocakları, birbirine paralel olarak zeminden 30-40 Cm yüksekliktedir. Bu ocaklara karavanalar yan yana dizilir.

Kazandan alınan sıcak süt bu karavanlara yüksekten dökülür. Bunun nedeni sütün köpük yapmasını sağlamaktır. Böylece kaymak tabakası şekilli ve kabarık olur. Bu sırada kazan ocaklarının altından alınan kor, karavana ocaklarına yayılır. Daha sonra süte Silivri yoğurdu özelliği veren ve “kaymak pişirme” denilen ikinci bir pişirme yapılır. Süt burada 70 derece 30-60 dakikaya kadar pişirilir. Bu müddet içerisinde yağ tabakası karavanı üstünde toplanır ve kalın bir kaymak tabakası oluşur. Bundan sonra karavanaların altındaki ateş alınıp süt kendi halinde soğumaya bırakılır. Sütün mayalanma sıcaklığı 42.5 derece ile 43 derece arasında değişir. Kışın biraz daha

yüksek , yazın biraz daha düşük sıcaklıklarda mayalanma yapılır. Maya bir gün önce yapılan yoğurttan alınıp biraz sulandırılarak hazırlanır. Hazırlanan maya kaymak tabakasını bozmamak için şırınga ile enjektörle verilir. Yoğurt yapımında kaymak tabakasının bozulmamasına çok dikkat edilmelidir. Mayalama işlemi bittikten sonra karavanaların üzeri çuvallarla örtülür, kapılar pencereler kapatılır. Süt 185 ile 240 dakika arasında mayalanmasını tamamlar ve yoğurt halini alır.

Normal yoğurdun %3.5 – 15'i yağ 5.5 – 18 'i protein, %1.2 –7 'si karbonhidrattır.

Silivri yoğurdunun ise %28 'i kadarı yağ , %8.4 –19.5 protein, % 4.7'si karbonhidrattan oluşur.

Plastik kaplarda yapılamayan , üretimde metal kap kullanılan Silivri yoğurdu sütünde aranan özellikler de şunlardır. Kullanılacak sütler kıvrıcık koyunlarından sağılmalıdır. Yapay yemle beslenmeyen bu koyunlar Silivri'nin Tuzla Merası'nda otlatılmalıdır. Silivri yoğurdu yapımında kullanılacak sütler krema makinesinden geçirilmemelidir.

Yoğurt folklorümüze de girmiş, bazen ata sözü gibi kullanılmıştır.

“Her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır. ”

“Damızlıksız yoğurt tutmaz”

“Kimse yoğurdun ekşidir demez”

“Çocukla yoğurt yiyen yüzüne gözüne bulaştırır ”

“Sütten ağzı yanan yoğurdu üfleyerek yer. ”

“Yoğurt yazın beyler önüne, kışın keller önüne”

“Yoğurdu koyundan, avradı köyünden al”

f-Halk Hekimliği

ROMATİZMA: Ayaklar kuma gömülür. Hayvan gübresinin içine sokulur . Ağrıyan yere sülük yapıştırılır.

DOLAMA: Korda pişirilen soğan ılık bir durumda iken sarılır bir gece eklettikten sonra ertesi gün içindeki irin akıtılır.

ARPACIK : Ailenin son erkek çocuğu arpa ile üzerine sürterek üç gün dua okunur.

NAZAR : Nazar değmesin diye nazar boncuğu takılır, tedbir için iki göz ile birden burnun ucuna bakılır.

BÜYÜ : Genellikle muska yapıp taşınır.

SITMA : Hasta korkutulur.

ZEHİRLENME : Sarmısağı bol yoğurt yedirilir.

SİNİR (DELİLİK) : Bileklerine ince ip bağlanır , okunur.

KESİK : Üzerine örümcek ağı konur.

SARILIK : Dil altı kesilerek , kan akıtılır.

VÜCUT KIRGINLIĞI : Adaçayı içilir. Vücut ispiroto ile ovulur.

MİDE BULANTISI : Nane, limon kaynatılır içilir.

İSHAL : Kahve üzerine limon suyu dökülür ve karıştırılarak içilir.

ARI SOKMASI : Arının soktuğu yere çamur sürülür.

EZİK: Ezilmiş olan yere et sarılır.

KABAKULAK: Kepek veya aşurelik buğday kaynatılır. Soğuyunca üzerine zeytin yağı damlatılarak bir gece şişen yere bağlanır.

EGZEMA : Kirpi eti yenilir.

g- Deyimleri, Atasözleri ve Manileri

Elbisenin önü yok
Giyilecek yeri yok
Yarım beni alıyor
Götürecek yeri yok
Mendilimi uçurdum
Kavak yapraklarına
Ben yarımı bıraktım
Benden aynaklarına
Benim yarım çok güzel
Motersikletlerle gezer
Gözlükleri takınca
Zeki Müren'e benzer
Ah adalı adalı
Evi yirmi odalı
Gençliğim zehir oldu
Seni tattım tadalı
Ah fenerli fenerli
Beli mavi kemerli
Aşk oyunundan görmedim
Senin kadar hünerli
Darbukanın derisi
Beni ister birisi
İsmi söyleyemem
Kılıçlı'lı kendisi

Entarimin gülleri
Yana bakıyor yana
Aret senin sevdiğin
Bana bakıyor bana
Silivri'nin çarşısına
Gön vurur karşısına
İnsan gönül verirmi ?
Kapı dip komşusuna
Bayırları aşamam
Beygirleri koşamam
Ver baba sevdiğime
Ölürüm de yaşayamam
Beyaz yelek üstüne
Mavi düğme nazarlık
Ölüm var, ayrılık yok
Böyle yaptık pazarlık
Karşıdan atlı gelir
Elinde tatlı gelir
Oğlanın mektubu
Kızlara saklı gelir
Bana mektup yazarsan
Koy kibrit kutusuna
Bizim yoldan geçerken
At avlu ortasına

Kahvecinin elinde
Hem aydanlık, hem kaşık
Kahvecinin oğluna
Hem yanığım hem aşık
Elbisemin pilesi
Yandadır eklemesi
Sen git yarım askere
Bendedir beklemeŖi
Raftan aldım makası
Açtım gömlek yakası
Bizim camdan gözükür
Yarin yatak odası
Anne bana grep al
Gri olsun solmasın
İlk yarimin annesi
Beğenmezse almasın
İn dereden dereye
Dereden dereyemi
Yarım bizim görüşmemiz
Seneden seneyemi
Bizim ayna taş ayna
stnde beş taş oyna
Bizim yoldan geçerken
Motoru yavaş hayda

Avlu dibinde kaşık

Kaynanam öldü yazık

Kaynanama üzülmem

Bir top kefene yazık

Fasulye kaynatırım

Toprak tencerisinde

Gel yarım konuşalım

Mutfak penceresinde

YÖREDE EN ÇOK KULLANILAN DEYİM VE ATASÖZLERİNDEN

ÖRNEKLER:

On dönüm bostan , yan gel Osman

İki karıya yar olmayan, üçüncüye de yar olmaz

Ver ele sonra yan derdine

Yaptık yine bir cahillik, uyduk yine şeytana

Yaz deftere kalsın harman veresiyesine

Evin köşesi,odunun meşesi, kadının Ayşe'si

Bu başımda bitmedik bir ot kaldı

Ortası ister ama , kenarları kol vermez

Arpalıkla keleme tarla bir değildir

Her çok azdan olur

Şap başka, şeker başka

At torbasından, kadın kocasından belli olur

Yemeği gösteren salça, kadını gösteren kalça, adamı gösteren akçe

Tecrübe dilsiz hocadır

Sütle giren huy, canla çıkar

Ne doğrarsan anağa o gelir kaşığa

Kar ekinlerimizin yorganıdır

Tilki iki defa tuzaağa düşmez

Ayı vurulmadan postu alınmaz

Tarlada izi olmayanın, ekinde yüzü olmaz

III-SİLİNEBİLİR
YAZILANLARIN SİLİNERKEN
İLGİLİ

III-SİLİVRİ ÜZERİNE YAZILANLAR VE SİLİVRİ İLE İLGİLİ ŞAHISLAR

LADY MONTAGU

İngiliz kadın şair ve yazarı olan Lady Montagu 1689-1762 yılları arasında yaşamıştır. Eşi İstanbul'a gönderilince birlikte gelmiştir. 1716-1718 yılları arasında Osmanlı payitahtındaki yaşamı özel bir dikkat ve eleştiriyile dile getiren mektupları ile ünlüdür.

Lady Montagu'nun 29 Mayıs 1717 'de Rahip Conti 'ye yazdığı mektuptan :

“.....Yolumuz Marmara sahili boyunca çiçekli, latif çayırli yerlerden geçti.

Marmara eski Propontis. Bir gece Silivri'de yattık. Burası şimdi güzel bir liman ama, eskiden çok meşhur bir şehirmiştir. Otuz iki kemerli bir köprüsü ve eski bir Rum kilisesi var. Arabalardan birini, benimle beraber yolculuk etmekten çok hoşlandığını söyleyen bir Rum kadınına vermiştim. Kadın dua için bu kiliseye girince , bende girdim. Kilise binasında Katolik ve Roma kiliselerindeki süslemelerin hepsi var ama kıymetli değil, bina çok kötü yapılmış. Azizlerden birisinin ölüsünü gösterdikleri zaman bir gümüş para attım. Aziz Lukas tarafından yapıldığını iddia ettikleri Meryem'in resmini gösterdiler, resim bu azizin iyi resim yapmadığını ispat ediyordu. Ancak bunlar mucizeleri bakımından İtalya'daki Meryem tsvirlerinden daha meşhur. Rumların resim zevki çok fena, tablolar da zemin daima yaldızlı , resimleri böylece süslediklerini sanıyorlar. Nasıl bir tesir yaptığını düşünün. Resimlerde gölge ve ölçü yok.

Merasime kırmızı elbise ile giren bir piskoposları var, oturduğum eve boyum kadar bir mum göndermek inceliğinde bulundu. Bir gece Büyükçekmece ve bir gece de Küçükçekmece'de kaldık....”

ŞAİR BAKİ

Asıl adı Abdülbaki Mahmud, aynı zamanda “Şairlerin sultanı” da denilirdi. 1526'da İstanbul'da doğdu, yine İstanbul'da 1600 tarihinde vefat etti. Kendisi Divan

şairlerinin en ünlülerinden olup babaaası Fatih Camii Mâezzinlerinden Mehmet Efendi'dir. Fakir bir ailenin çocuğu olup bir ara saraç çıraklığı yapmıştır. Sonra medreseye girip devrin tanınmış bilginlerinden Karamanlı Ahmet ve Mehmet Efendi'lerden ders almıştır. Baki Medrese öğretimi yanında , şiirle de uğraşıyordu, henüz on dokuz yaşında ünü İstanbul'u dolduran genç şairlerden biri oldu. 1554 'te Nahcivan seferinden dönen Kanuni Sultan Süleyman'a sunduğu kaside ile padişahın dikkatini çekti ve takdirini kazandı.

Semiz Ali Paşa'nın sadrazamlığı zamanında Baki'ni ikbal devri başladı önce 1561 'de Danişment oldu, aynı yıl Padişahın arzusu ile otuz akçe maaşla Silivri'deki Piri mehmet Paşa Medresesine müderris olarak tayin olundu. 1564'te İstanbul'da Mahmut Paşa Medresesine naklolundu.

Böylece şair Baki'nim 1561 ile 1564 yılları arasında Silivri'de müderrislik yapmış olduğunu görüyoruz.

KEÇECİZADE İZZET MOLLA'DAN SİLİVRİ

Divan edebiyatımızın meşhur şairlerinden biri olan Keçecizade İzzet Molla'da Silivri'ye uğrayanlar arasındadır. 1823'te Keşan'a sürülen Molla, bu sürgün hikayesini Mihnet-i Keşan adıyla anlatırken İstanbul'dan itibaren geçtikleri konakları bir bir anlatıyor, Selim Paşa'dan hoşlanıyor, Silivri'yi sevmiyor, Selim Ğaşa ve Silivri hakkında şunları yazıyor: "Yeni evin baş köşesine kilim serip, o gece Bigados'ta kaldık, orada özgürlük belirdi, Keçecizade'lik ortaya çıktı. Köy küçük ama havası güzel, o güzel han da , gönül açıcı bir yerde. Bosna'lı soylu bir kişi , bir bey de o gece orada konuktu. Süleyman Paşa – Yeri cennet olsun -- o söz ustasının babasıymış. Zamanın büyüklerinin buyruğu ile Padişahın kapısına gitmekte imiş. Gelip benimle söyleşti, İstanbul'u sordu . Ben "yol yordam bilseydim bu hanlar

bana mekan olmazdı ” dedim.

Selim paşa'dan hareket ettikten sonra , ancak iki saat geçmişti, sol yanda Silivri gözüktü .Silivri denince, sıvri bir sanma, anlatılmaya değer bir iz yok. Aslı nedendir, sevilmez bir yer; orada bir kahve içip yola koyulduk.”

EVLİYA ÇELEBİ (1611-1682)

1611'de İstanbul'da doğan Evliya Çelebi, 17 yy. seyahatname yazarlarındandır. Bu türün en büyük ve en benzersiz örneğini vermiştir. Elli yıllık bir imparatorluk gezisinin, zaman zaman sınır dışlarına taşan olanaklarından yararlanan Evliya Çelebi, gördüğü yerleri en ince ayrıntısına kadar yazmaya çalışmıştır.

“Seyahatname”sinde çoğu zaman “rivayete göre “ diye başladığı yerler gerçekten biraz uzak kalmaktadır. Silivri üzerine yazdıklarını da hoş görmek yerinde olacaktır.

“Silivri Kalesi : burasını Medyan oğlu Yanko'nun oğlu “Silivri” yaptırdığından, onun adıyla ve Yunan dili ile söylenir. Güzel bir kaledir. Kale deniz kenarında olup, Edirne Fatih Murat han, Edirne'den sonra baskında burayı fethetmiştir. Sonra Kos'ta Sahrasında Murat Han, düşmanı yenilgiye uğratıp ölümlerini ibretle seyrederken , Miloş Kublaki adında biri sıçrayarak namılı gaziye şehit etmiştir. Sonra da bu melunu has gılmanlar parça parça ettiler.Bundan sonra düşmanın kararı kalmadı. Taraf taraf fırsat bulup, müslümanların elinde bulunan kaleleri ele geçirmeye başladılar.Silivri'yi de kuşatıp ellerine geçirdiler.Yıldırım Beyazıt Han İstanbul'un yarısını barış ile alıp Cebe Ali (Cibali) Kapısı, Aya Kapısı ve Petre Kapısı semtlerine kadar yerler müslümanların ellerinde idi. Gül Camii ibadaethanemiz ve Sirkeci Tekkesi mahkememiz olduğu sene bu Silivri kalesi'de Şehzade Merhum Alemşah'ın gayreti ile tekrar zaptedilmiştir.Sonra Yıldırım Beyazıt Hazretleri Bizans'ı hilesine uğradı, bunun üzerine İstanbul Tekfuru bütün

müslümanları Bursa ve Edirne'ye sürdü.O zaman Silivri'de boşaltılmış oldu. Ahali karşı Anadolu tarafına geçtiler. Bu esnada Rumlar Silivri'yi ellerine geçirip kaleyi sağlam şekilde imar ettiler.Sonra fetih babası Mehmet Han, Mahmut Paşa vasıtasıyla Silivri Kalesini fethettirmiştir.Silivri, Eyüp kazasına bağlı yüzelli akçelik kazası. Subaşı, Kethüda Yeri, Yeniçeri serdari, ve muhtesibi vardır. Müftü ve Naibi yok, ayan ve eşrafı çoktur.

SİLİVRİ KALESİNİN YAPISI:

Marmara sahilinde İstanbul toprağında yalçın bir tepe üzerinde dört köşe olarak yapılmış güzel bir karedir. Kırkyedi kulesi, kuzeye açılan bir kapısı vardır. Çevresinin uzunluğu 2500 adımdır. Kale içinde 500 adet üstü kiremit ile örtülü ev olup, 12,000 nüfusu vardır. Kale'deki Hünkar Cami'si kiliseden çevrilmedir. Han, hamam, bağ, bahçe falan yoktur. Saraylardan Haydar Ağa Sarayı, denize bakan güzel bir saraydır.

SİLİVRİ'NİN VAROLUŞU:

Deniz kenarında on yedi mahalleli, 1600 bağli, bahçeli haneli güzel bir şehir olup İstanbul'un bir mahallesi demktir. Yenvan Tarihi'nde anlatıldığına gore Silivri İstanbul Kalesi'nin bir köşesi olup hala İstanbul'dan buraya gelinceye kadar, kale duvarlarının kalıntıları görülmektedir. Eski İstanbul surunun bir köşesi de Karadeniz sahilinde Terkoz Kalesi imiş Silivri ile Terkos Kalesi arası on bir saat olup, Silivri Kalesi'ne gelinceye kadar yedi kat kale duvarı yedi kat hendek hisarı hala binlerce yerde burçları görülmektedir. Diğer bir köşesinde Karadeniz Boğazı'nın Rumeli sahilinde Yaros Kalesi imiş. Oradan Tarabya, Yeniköy, Rumeli Hisarı, Ortaköy ve Beşiktaş'tan geçerek, Tophane'deki Kurşunlu Mahsen Burnuna gelinceye dek kale duvarı imiş. Yedikule'den Silivri'ye gelinceye kadar kale duvarları varmış. Bu hesap

üzere, şimdiki İstanbul Kalesi iç kale gibiymiş. Esas konumuza gelelim:

“Silivri’de on sekiz mihrab ibadet yeri vardır. Kara Piri Paşa Camisi: bir minareli olup büyük avlusu vardır. İsmi Ulu Cami’dir. Yaptıran, Birinci Selim Han’ın vezirlerinden ve Hazretli Ebu Bekir’in soyundandır. Cemaat çok olur. İmareti, medresesi, darü’ttalimi ve çocuk mektebi olup, bütün bu binalar renkli kurşun ile örtülüdür. Bunun dışındaki Camiler hakkında bilgim yok. Küçük ve büyük onaltı adet düzenli hanı vardır ki hepsi kırmızı kiremit ile örtülüdür. Bunlardan Kassam Çelebi Han’ın çarşısı vardır. İşlek yerde olduğundan, en kazançlı esnafı nalbantıdır. Kassam Çelebi’de Kara Piri Paşa soyundandır. İki adet hamamı vardır. Biri Piri Paşa’ın olup, havası ve suyu gayet hoştur. Şehrin güzel binaları hep sahilde olup, pencereleri kubleye bakar. Kat kat şahnişinli mükemmel sarayları vardır. Şehrin Doğu tarafı bağlık olup, kalenin dibinde yel değirmenleri ve şehrin batısında, Çorlu yolu üzerinde Süleyman Han’ın otuz üç gözlü uzun bir köprüsü vardır. Gerçi alçakca bir köprü olup, kemerleri eskicedir. Fakat tam yerinde yaptırılmıştır. Bu köprü başında şehir tarafında Sa’di Baba ziyaret yeri bulunur. Bektaşî tekkesi içinde medfun olup, kendileri de Bektaşî fukaralarındandır. Vezir Haydar Ağa Zade bu tekke içinde Sa’di Baba yanında yatar. Bağdat ve Mısır kaptanlığı ve kaymakamlık görevlerinde bulunmuştur. En son kendisine Silistre eyaleti ihsan olunmuş ve oraya giderken boynu eğri Mehmet Paşa onu bu Silivri’de öldürterek kellesini devlete göndermiştir. Ölüsü de buraya gömülmüştür.”

Bibliyografiya

- Meydan Larousse Büyük Lugat ve Ansiklopedi İstanbul 1969
- Feridun Dirimtekin İstanbul'un Fethi. İstanbul 1949
- Dimitri Kantemir Osmanlı İmparatorluğunun Yükseliş ve Çöküş Tarihi Çeviren Dr. Özdemir Çobanoğlu. Ankara 1979
- Fahrettin Çevrim Silivri Yöresi Folkloru (Teksir)
- A. Bailly Bizans Tarihi Çeviren Haluk Şaman. Tecruman Yayınları İstanbul
- Doç. Dr. Bedriye Tolun Silivri'de Gelişen Şehrsel Fonksiyonlar Hakkında İstanbul 1970
- A. Mufit Mansel Trakya'nın Kültür ve Tarihi İstanbul 1938
- Yrd. Doç. Tayfun Akkaya Silivri'de Bir Osmanlı Abidesi. Piri Mehmet Paşa Cami ve Külliyesi, Sanat Tarihi Araştırmaları Dergisi Cilt 2, Sayı 5, Sayfa 43-48 İstanbul
- Dr. Cemal Kozanoğlu Her Yöüyle Silivri İstanbul 1994
- Evliya Çelebi Seyehatname. Sadeleştirenler: Tefik Temelkuran, Necati Aktaş, Mumin Çevik, Üçdal Neşriyat, İstanbul
- Doç. Dr. Z. Taşlıkılıoğlu Trakya'da Etnografya Araştırmaları İstanbul 1961
- Prof. Dr. Semavi Eyice Trakya'da Bizans Devrine Ait Eserler Ankara 1969
- Lady Montagu Türkiye Mektupları Çeviren Aysel Kurutluoğlu. İstanbul.

KAYNAK KİŞİLER

Tülin Tugay	(Silivri)
Hüseyin Güntürk	(Silivri)
Nezihe Kanbay	(Silivri)
Hüseyin Akıncıoğlu	(Silivri)
Alev Kılınç	(Kılıçlı)
Mümin Türkkan	(Değirmenköy)
Hüseyin Cenger	(Sayalar)
Afet Dağlı	(Silivri)
Aylin Kahraman	(Silivri)
Melek Şen	(Silivri)
Mehmet Erdem	(Silivri)
Nağihan Aytaç	(Fenerköy)
Sevgül Tekin	(Fenerköy)
Sadi Talay	(Kurfalı)
Başak Ünsal	(Silivri)